

ER DET BIBELSK Å HA VISJONER OG DRØMMER?

JAN LILLEBY

□□□□ Jeg tenker da på dette med at en del kristne tror at Gud gir dem 'drømmer' og 'visjoner' – syner, åpenbaringer □□ osv.

Svar kommer med én gang: □□ NEI!

Dette er helt ubibelsk i denne tidshusholdning med menigheten og det frie nådeevangeliet.

Hvorfor det?

I vår tid har vi, *i motsetning til da apostlene virket i det første århundre*, å holde oss til □□ **Guds fullførte Ord**. Dette var det Paulus som fikk i oppgave å fullføre, slik han påpeker i Kol. 1, 25-26:

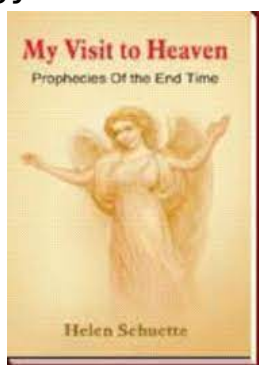
«For den (menigheten) er jeg blitt en tjener i kraft av det forvalteroppdrag Gud har gitt meg for dere: □□ **Å □□ fullføre**

Guds Ord. □□ ²⁶Denne hemmelighet har vært skjult fra evighet av □□ og gjennom alle slekter, nå er den blitt åpenbart for hans hellige.»

Efeserbrevet og Kolosserne, er erke-brev som er gyldige som Guds hellige lære-normal i tiden der menighetens husholdning ennå er pågående. Dette opphører den dagen da Gud avslutter den inneværende husholdningen med nådeevangeliet. Personlig tror jeg at det blir i nær framtid – da skal Ef. 4, 30 komme til en fullbyrdelse:

«Og gjør ikke Guds Hellige Ånd sorg, han som dere har fått som segl □□ **til forløsningens dag.**»

Da Paulus således (år 63 e. Kr. i Roma) hadde fullført Guds Ord til oss, Kristi legeme, også kalt 'Ett nytt Menneske', altså menigheten, så har også Gud i □□ **samme vending fullført sin tale, sin visjon, sin åpenbaring** □□ til oss på jorden, og holder ikke lenger på med å gjøre dette. □□ Han gir ingen i vår tid noen form for syner eller åpenbaringer. Dette er helt sikkert. Troende som holder på med å briske seg på kjødelig vis med å skryte av at 'Gud har talt til meg...om dette..eller hint' – de kan bare tie stille! De lyver så det gyver etter.

Internett er proppfullt av slike tullebøtter, som holder på med å utmale om sine 'opplevelser med Gud' – de har vært på besøk i himmelen, de har vært innom helvete, de har hatt englebesøk, de har det ene og de har det andre...det er ikke ende på all elendigheten! □□ De lyver seg blå i ansiktet...for å prøve å tjene noen kroner/dollars på salg av videoer og bøker. Enfoldige kristne sluker en del av dette. Det er å betrakte som underholdning for disse.

Vi henvises bestemt til Paulus' lære til menigheten, nemlig de to nevnte brevene. □□ Om Gud skulle ha talt til noen, så er dette bare

akseptabelt når det er i *form av det fullførte Guds Ord* i de to fengsels-epistlene. Der finner vi Guds tale, Guds visjoner, Guds åpenbaring.

Begge er skrevet i år 63 e. Kr. fra fengsels-cellen i *Carcere Mamertino, Roma*, i ettetid av Israels åndelige frafall fra Gud som hans nasjon. Dette bevitnes av Lukas i Apg. 28, 25-28. Evangeliet var nå blitt sendt til HEDNINGENE, og de skal høre...skrev Paulus. For de jødiske lederne ville ikke høre. Og i år 70 lot Gud romerhæren ødelegge Israel, inkludert tempelet og Jerusalem.

«De gikk så fra hverandre i uenighet, etter at Paulus hadde sagt dette ene ordet: Rett talte Den Hellige Ånd ved profeten Jesaja til deres fedre

26 da han sa: Gå til dette folket og si: Dere skal høre og høre og ikke forstå, dere skal se og se og ikke skjønne!

27 For dette folks hjerte er blitt sløvt, deres ører er blitt tunghørte og sine øyne har de lukket igjen så de ikke skal se med øynene, ikke høre med ørene, ikke forstå med hjertet, og ikke omvende seg, så jeg kan få lege dem.

28 Så skal dere da vite at denne Guds frelse er blitt sendt til hedningene, og de skal høre.»

De siterte versene ovenfor fra Apg. 28 er dermed de *aller siste ord i hele verdenshistorien*, som Gud har talt til Israel som sin nasjon! Etter dette har det vært helt tyst fra himmelen.

Verken taler Gud til Israel, eller til menigheten, på noen *direkte* måte personlig. Vi har kun det skrevne Guds Ord, som Paulus fullførte på Herrens vegne for oss – og dette får dermed holde.

Gud har ikke nødvendig å gi oss noen annen form for tale eller påpekinger eller åpenbaringer. Hans Ord er *endegyldig*. Enten følger vi dette Ordet fra Gud, eller vi gjør det ikke.

Jeg noterte meg for kort tid siden, at det ligger YouTube innslag på nettet, der en norsk pastor 'forklarer' dette med drømme-tydninger.

Det er helt sprøtt. Vi kan ikke, slik som vi ser i Daniels bok, der hans syner og drømmer og åpenbaringer ble forklart, uten videre tenke at dette er noe som hører hjemme i menighetens husholdning. Nei, det hørte hjemme i GT og NT der saken gjelder *Israel som Guds nasjon*. I Bibelen ser vi at det hovedsakelig var Guds pakts folk som fikk visjoner og åpenbaringer fra Gud, samt englebesøk. Det begynte med Abraham og holdt seg uavbrutt helt fram til Apg. 28, 25-28 der vi ser Israels frafall fra deres Gud. Det var Israel som hadde de åndelige gavene og åpenbaringene og englehjelp. Guds pakts folk, og ikke oss ulærte hedninger (Ef. 2, 12).

Som kristne kan vi ikke drive på med tankeløse ideer om at 'Gud har talt til meg...slik..og slik...' ☐☐ - for dette☐☐ har han slettes ikke. Det er☐☐ fantasifulle troende som holder på slik fordi de ikke er kjent i Guds Ord på en god måte. Fanget av diverse avsporete sekt-lærer og fantasifulle 'mirakel-predikanter' holder☐☐ disse på, antakelig helt fram til at de en dag tar farvel med denne verden og dør av sykdom eller alderdom eller begge deler. Det er lite oppmuntrende, for å si det forsiktig.

Vi må komme oss bort fra dette visjons-maset og tomme drømmerier, og heller prøve å lære oss Guds Ord!

Hva sa Paulus om slikt?

Kol. 2, 18-19 er klar:

La ingen røve seiersprisen fra dere, om noen prøver på det ved☐☐ ydmukhet og engledyrkelse, idet han gir seg av med syner, blir oppblåst uten grunn av sitt kjødelige sinn,

19 og ikke holder fast ved ham som er hodet. Fra ham er det jo legemet vokser Guds vekst, hjulpet og holdt sammen av alle bånd og ledd.

Gracepano.com

HELBREDELSER OG MIRAKLER:

DETTE KAN VI IKKE FINNE VAR UTFØRT
I APOSTELGJERNINGENE BLANT PRIVATE
REGULÆRE MEDLEMMER I FORSAMLINGEN!

JAN LILLEBY

Etter at den☐☐ *falske veknelsen*☐☐ i Azusa Street i 1906-1913, Los Angeles, fant sted – feilaktig antatt å ha vært 'Pinse på nytt' – som☐☐ var deres slagord for den☐☐ kaotiske☐☐ åndelige hendelsen, - dette med den veldig☐☐ *falske idé og tanke*☐☐ at Gud heretter gjorde mirakuløse ting (helbredelser, mirakler, tungetale ☐☐ etc.) direkte i de vanlige troendes private liv.

Den tidlige Pinsebevegelsen hadde ikke bare tatt seg fore en falsk vekkelse (at Pinsedag i Apg. 2, med tunger og siden etterfulgt av store mirakler og helbredelser) –☐☐ dette☐☐ at Gud☐☐ *igjen virket som på Pinsedag*☐☐ – men enda en☐☐ falsk idé og tanke tok fatt i

disse i Azusa vekkelseren, slik at de nå trodde at Gud handlet med *hver og én individuell troende* i henhold til den enkeltes behov.

Denne tanken er helt ubibelsk og hører inn under vranglære begrepet.

Vi kan *ikke overhodet* finne noen ting i hele Apostelgjerningenes *tre-tretti års* historie som støtter et slikt syn. Du kan se en liste over dette nedenfor.

Heller ikke kan vi finne såkalt 'Masse bønn for syke' eller 'Masse bønn' til frelse. Slike foreteelser man finner blant annet hos disse korstogs-evangelistene, blant hvilke Benny Hinn er ett eksempel.

GALATERNE 3, 5 ER MISFORSTÅTT

«Når Gud altså gir dere Ånden og gjør kraftige gjerninger blant dere, gjør han det ved lovgjerninger eller ved at dere hører troen forkynt?»

(Norsk Bibels nettbibel)

Vi lærer da av Gal. 3, 5 at saken her ikke har og gjøre med at Gud i noen forstand drev og utførte mirakler hos dem fritt – altså for hver enkelt av dem, *privat*, og etter den enkeltes behov. Det var ikke noen *automatisk «selvbetjening»* med mirakler hos de enkelte medlemmer, og at dem selv bare kunne be Gud å gjøre dette for dem.

Nei, saken i Gal. 3, 5 har og gjøre med hvorvidt de miraklene som fant sted hos dem – idet Paulus hadde vært hos dem og virket som Guds apostel – skjedde på grunn av at de hadde Mose Loven eller om det heller var fordi de trodde Kristus.

Med andre ord, så spurte Paulus dem *dette retoriske spørsmålet*, med tanken på seg selv og at han hadde utført en rekke mirakler og helbredelser der hos dem i egenskap av å være en Guds apostel, og derfor en som også hadde Hellig Åndens tegn, under og mirakler som fulgte ham.

Samme som Paulus påpeker i 2. Kor. 12, 12:

*«En apostels tegn ble iallfall gjort **blant dere** med all utholdenhet, både ved tegn og under og kraftige gjerninger.»*

Merk: 'Kraftige gjerninger' – hen speiler på utdrivelse av demoner, mirakuløs helbredelse av vanføre/handikappede (ikke bare av indre sykdomsplager osv.).

Dermed ser vi at det var temmelig sterke saker Paulus hadde i sin tjeneste som apostel. Han hadde dette da han var hos Galaterne, og Korinterne...ja, alle de forsamlingene han var hos i Apostelgjerningenes tidsrom. Bare Romer-forsamlingen er unntatt. Merk at Paulus i Rom. 1, 11-12 hilser i form av et ønske om å komme til dem, og da *peker han på dette med mirakler og Åndens virkninger*:

For jeg lengter etter å se dere, så jeg kunne la dere få del med meg i noen åndelig gave, slik at dere kan bli styrket.

12 *Det vil si: at vi kunne oppmuntres sammen med dere ved vår felles tro, deres og min.*

Si meg – alle dere kloke hoder som ikke har oppfattet dette – hvorfor var det slik at Paulus pekte så sterkt på sin *åndelige apostoliske utrustning* overfor romerforsamlingen? Jo, selvsagt, det var fordi det IKKE var slik at de enkelte medlemmer bare kunne forsyne seg i 'mirakel-supermarkedet' etter egne ønsker! De var avhengige av at slike som Paulus, med hans kraftige åndelige utrustning og mirakel-gaver kunne være hos dem og betjene dem! Vi trenger ikke være teologiske eksperter for å skjønne dette enkle faktum. Om de kristne pastorer og evangelister mv. kunne lære seg og lese litt grundigere i Bibelen, så ville dette også gi et oppløft. Der har dere et tips fra én som har holdt på en del år.

Ikke i noe apostel-skriv finner vi at slike tegn, under, helbredelser, kraftige gjerninger etc. opererte uavhengig av apostlenes nærvær. Verken hos Paulus, som nevnt, eller hos de andre apostlene.

Så denne falske *vranglære* ideen om at det var 'selvbetjening' hva gjaldt helbredelser og undere, finner ingen støtte i Bibelen overhodet. Det er ganske enkelt ikke der. I Jakobsbrevet finner vi at syke troende kunne/burde tilkalle forsamlingens eldste-ledere til å be over seg – det vil si: Dersom ingen apostel var tilstede. Merk da at Jakob ikke sier til dem: «Ja, Gud har fikset det han! Bare be dere, og så skal du bli helbredet og Gud skal reise deg opp fra sykesengen. Bare tro!!»

Apostlene holdt ikke på med den totale idiotien som vi finner i dag både i all pinse-karismatisk kristenhet, og ikke minst i NAR, 'New Apostolic Reformation' i hvilken Bill Johnson og Kenneth Copeland er blant de kjente pastorene. Her i Norge er det vel 'Oslokirken' som identifiserer seg som en NAR forsamling, om jeg ikke er feil orientert. Du vet, dette med den beryktede 'Herredømme teologien' som har avløst den forrige avsporingen, som var 'Herlighets teologien (Word of Faith).

Vær nå ekstra oppmerksom på at Gal. 3, 5 ikke er en utlegning av Paulus der han mener at Mose Lov ikke lenger er i effekt.

I dette er det mange ulærte kristne som kjører feil. Loven var ennå i effekt og gyldig som læregrunnlag i den messianske tidlige jødedommen, slik en ser av Apostelgjerningene. Men det var slik at Den nye Pakt i Jesu blod for Israel var tillagt på *toppen av* Mose Lov. Paulus sa med dette: «Hallo, dere galatere, dere som opprettholder Loven og avkrever hedning-proselyttene å la seg omskjære; har dere glemt at det ikke var ved Mose Lov at dere ble gitt mirakler og helbredelser, men ved å tro

Kristus? Han som både gir oss frelse og disse miraklene.»

Rom. 3, 31 er helt klar: Der skrev Paulus at Loven var ved makt.

« Opphever vi så loven ved troen? Langt derifra! Vi stadfester loven».

Skrevet da Paulus var i Efesus i 57 e. Kr.

I hele Apostelgjerningenes tid var det slik at Mose Lov lå som grunnmur og oppe på denne grunnlæren var det tillagt Den nye Pakt til Israel, som virket slik at dersom noen falt i synd mot Lovens bud, så ble ikke vedkommende dømt eller straffet, men ble tilgitt synden ved å bekjenne den for lederskapet. I Mose lov var det eksempelvis slik at dersom man ikke holdt sabbaten, så skulle den jøde som syndet steines! Paulus kalte Loven for 'Dødens tjeneste' – ikke uten grunn.

I tillegg til Rom. 3, 31 sitert ovenfor, la meg minne om Apg. 21, 19-20 også. Da var det blitt år 58 e. Kr. og Paulus var kommet til Jerusalem fra Efesus for å feire Pinsehøytiden. Jakob og lederskapet i Jerusalem bekreftet det samme som Paulus skrev i Rom. 3, 31 om at loven var ennå ved makt:

« Da han (Paulus) hadde hilst på dem, fortalte han hva Gud hadde gjort blant hedningene ved hans tjeneste, det ene etter det andre.

*²⁰ Da de hørte det, priste de Gud. Så sa de til ham: Du ser, bror, at mange tusen blant jødene er kommet til troen, **og alle er de nidkjære for loven.**»*

APOSTELGJERNINGENE VITNER AT MIRAKLER
VAR FULLSTENDIG KNYTTET TETT SAMMEN
MED APOSTLENES OG LEDERNES TJENESTE

Vi kan ikke slippe unna dette faktum og denne bibelsannhet: Helbredelser og mirakler i Apostelgjerningenes tid var ubønnhørlig knyttet tett sammen med apostlenes tjeneste, samt lederskapene i forsamlingene underlagt apostlene. Vi finner rett og slett IKKE at man i de troende rekker, på privat basis, at enkelttroende i hjemmene eller hvor som helst, forsynte seg av 'Guds mirakler' etter for godt-befinnende og egne ideer og behov!

Selv om det var nettopp i denne tidsepoken at Gud virket store og mektige tegn og under og mirakler uten sidestykke i historien.

Nei, dette var helt og holdent lagt (bokstavelig talt) i **apostlenes hender.**

Det er en **avkledende** følelse man får ved å lese Apg. 2, 43 og 5, 12 i forhold til vranglæren om at man på **privat initiativ** i aposteltiden kunne bare ta til seg av mirakler:

«Og det kom frykt over hver sjel, og mange under og tegn ble gjort ved apostlene.

Det skjedde mange tegn og under blant folket ved **apostlenes hender**. Med ett sinn pleide de alle å samles i Salomos søylegang.»

Mark. 16,20 samstemmer helt med dette bildet:

«Men de gikk ut og forkynnte overalt. Og Herren virket med og stadfestet Ordet ved de tegnene som fulgte med.»

Hvor mange bibelsitater skal det til for at en tidligere **vranglært kristenhet** skal forstå hvor feil de har tråkket i sin ferd i livet, mens de har trodd Pinse-vranglæren om at Gud har gjenvekket mirakler og nådegaver og tungetale i vår tid, lik dette som apostlene hadde? Og i tillegg til dette, funnet opp en egen versjon: Man kan privat bare ta til seg av mirakler og helbredelser. Bare be til Gud! De bruker Herren som en slags mirakel-automat som skal bringe helbredelser direkte til dem selv, på trykk-knapp kommando!

Du kan trykke og taste alt du orker på din iPhone og SmartPhone og PC-brett, men du kan ikke gjøre dette med verken Jesus, Gud eller Den Hellige Ånd.

Mennesker innen kristenheten som tenker at 'Gud har talt til meg om at jeg skal gjøre...dette...og dette...», eller slike som påstår at 'Gud talte til meg om at jeg skal bli reist opp fra rullestolen' – de har ikke vurderingsevne i forhold til Bibelens ord. De bruker bare deres egne 'utvalgte sitater' som de da tilpasser sine egne desperate behov...og gjemmer seg dermed inn i sin egen drømmeverden. De er umulige å nå fram til – jeg kan love deg at i mine snart 20 år som bibellærer erfarer mange kristne som ubevegelige. De lar seg ikke føye under Bibelens sunne lære i disse ting. Jeg kan sitere tusen vers som sier rett imot deres forskjellige gale påstander, men ikke tale om at de vil høre på og gjøre noe med dette.

Sammenlign listen nedenfor mot den falske ideen om at de troende kunne bare ordne alt selv ved direkte bønn til Gud, og du vil se at dette ikke finnes overhodet. Og heller ikke i apostelbrevene finnes dette. Man måtte gå til en skranke, som Gud hadde satt opp for å ta seg av dette: Apostlenes tjeneste!

MIRAKLER OG HELBREDELSER I APOSTELGJERNINGENE

(Sitatene er fra Norsk Bibels nettbibel)

Den lamme tiggeren helbredet av Peter: Apg. 3, 1-10.

Peter og Johannes gikk sammen opp til templet ved bønnens time, som var den niende.

² Og en mann som hadde vært lam fra mors liv av, ble båret dit. Hver dag la de ham ved den tempeldøren som kalles Den fagre, for at han skulle be dem som gikk inn i templet, om almisse.

³ Da han så Peter og Johannes på vei inn i templet, ba han

om en almisse.

⁴ Peter så fast på ham sammen med Johannes og sa: Se på oss!

⁵ Han så da oppmerksomt på dem i håp om å få noe av dem.

⁶ Men Peter sa: Sølv og gull eier jeg ikke, men det jeg har, det gir jeg deg. I Jesu Kristi, nasareerens navn - stå opp og gå!

⁷ Og han grep hans høyre hånd og reiste ham opp. Straks kom det styrke i hans føtter og ankler,

⁸ og han sprang opp og sto og gikk omkring. Og han fulgte dem inn i templet, hvor han gikk omkring og sprang og lovpriste Gud.

Peter taler til folket om Jesus og ber dem omvende seg (9-26)

⁹ Og hele folket så ham gå omkring og love Gud.

¹⁰ De kjente ham igjen, at det var han som pleide å sitte ved Den fagre tempeldør for å få almisse. Og de ble fylt av undring og forferdelse over det som var hendt ham.

Mange tegn og undere ble gjort av apostlene: Apg. 5, 12-16.

Det skjedde mange tegn og under blant folket ved **apostlenes hender**. Med ett sinn pleide de alle å samles i Salomos søylegang.

¹³ Av de andre våget ingen å holde seg nær til dem, men folket hadde mange lovord å si om dem.

¹⁴ Stadig flere som trodde på Herren, ble lagt til menigheten, en mengde både av menn og kvinner.

¹⁵ Folk bar til og med de syke ut på gatene, og la dem på tepper og bårer, for at iallfall skyggen av Peter kunne falle på dem når han gikk forbi.

¹⁶ Også fra byene rundt Jerusalem kom det mengder av folk som førte med seg syke og slike som var plaget av urene ånder. **Og alle ble helbredet.**

Filip forkynner Kristus i Samaria: Apg. 8, 4-8.

Filip kom da ned til en by i Samaria og forkynnte Kristus for dem.

⁶ De ga alle akt på det som ble sagt av Filip, da de hørte og så de tegnene han gjorde.

⁷ For det var mange som hadde urene ånder, og de for ut av dem med høye skrik. Og mange vanføre og lamme ble helbredet.

⁸ Og det ble stor glede der i byen.

Paulus sin omvendelse og helbredelse: Apg. 9, 17-19.

Ananias gikk da av sted og kom inn i huset. Han la hendene på ham og sa: Saul, bror! Herren har sendt meg, Jesus, han som viste seg for deg på veien der du kom, for at du skal få synet igjen og bli fylt av Den Hellige Ånd.

18 Og straks falt det likesom skjell fra øynene hans, og han kunne se. Han sto da opp og ble døpt.

19 Og da han hadde fått mat, kom han til krefter igjen. Han ble så hos disiplene i Damaskus noen dager.

Peter helbreder Æneas: Apg. 9, 32-35.

Mens nå Peter dro omkring fra sted til sted, kom han også ned til de hellige som bodde i Lod.

33 Der fant han en mann som hette Æneas, som hadde ligget åtte år til sengs fordi han var lam.

34 Og Peter sa til ham: Æneas, Jesus Kristus helbreder deg! Stå opp og re sengen din! Og straks sto han opp.

35 Og de så ham, alle som bodde i Lod og Saron. Og de omvendte seg til Herren.

Peters oppvekkelse av den døde Tabita i Jaffa: Apg. 9, 36-42.

I Jaffa var det en kvinne som var disippel. Hun hette Tabita, på gresk Dorkas. Hun var rik på gode gjerninger, og hun ga mange almisser.

37 Men det skjedde nettopp i disse dagene at hun ble syk og døde. De vasket henne og la henne på en sal ovenpå.

38 Da Lod ligger i nærheten av Jaffa, og disiplene hadde hørt at Peter var der, sendte de to menn til ham og ba: Kom hit til oss uten å nøle!

39 Peter sto da opp og gikk med dem. Da han kom fram, førte de ham opp på salen, der alle enkene sto gråtende rundt ham. De viste ham kapper og ytterkapper som Dorkas hadde laget mens hun var blant dem.

40 Men Peter sendte dem alle ut, bøyde kne og ba. Så vendte han seg mot den døde og sa: Tabita, stå opp! Hun slo opp sine øyne, og da hun så Peter, satte hun seg opp.

41 Så rakte han henne hånden og reiste henne opp. Og han kalte inn de hellige og enkene, og stilte henne levende fram for dem.

42 Dette ble kjent over hele Jaffa, og mange kom til tro på Herren.

Paulus sin helbredelse av den lamme mannen i Lystra: Apg. 14, 8-10.

I Lystra satt en mann som var lam i føttene, han var vanfør fra fødselen av og hadde aldri kunnet gå.

⁹ Denne mannen hørte Paulus tale. Paulus så nøye på ham, og da han så at han hadde tro til å bli helbredet,

¹⁰ ropte han: Reis deg og stå på dine føtter! Da sprang han opp og gikk omkring.

Paulus steinet i Lystra: Apg. 14, 19-23.

Men det kom jøder dit fra Antiokia og Ikonium. De overtalte folket, så de steinet Paulus og dro ham utenfor byen, da de trodde at han var død.

Til Derbe, og tilbake til Antiokia (20-28)

²⁰ Men da disiplene samlet seg om ham, reiste han seg og gikk inn i byen. Dagen etter dro han av sted til Derbe, sammen med Barnabas.

²¹ De forkynte evangeliet der i byen og vant mange disipler. Så vendte de tilbake til Lystra, Ikonium og Antiokia.

²² De styrket disiplenes sjeler, formante dem til å holde fast ved troen og sa: Vi må gå inn i Guds rike gjennom mange trengsler.

²³ Og de valgte eldste for dem i hver menighet. Og etter bønn og faste overga de dem til Herren, som de var kommet til tro på.

(**Min kommentar:** □□ Det er holdt for sannsynlig at Paulus kan ha vært død, eller meget nær døden. Og derfor ansees det som et mirakel at Paulus bare reiste seg opp etter å ha vært slått ut).

Paulus og Silas i fengsel: Apg.16, 16-31.

Men det skjedde en gang da vi dro ut til bønnestedet, at vi møtte en slavepike som hadde en spådomsånd. Hun skaffet herrene sine stor inntekt ved å spå.

¹⁷ Hun fulgte etter Paulus og oss, og ropte: Disse menneskene er Den Høyeste Guds tjenere, som forkytter dere frelsens vei!

¹⁸ Dette holdt hun på med å gjøre i mange dager. Men Paulus ble harm, og vendte seg og sa til ånden: Jeg befaler deg i Jesu Kristi navn, far ut av henne! - Og den for ut av henne i samme stund.

¹⁹ Men da hennes herrer så at deres håp om inntekt forsvant, grep de Paulus og Silas og dro dem av sted til torget for å stille dem for retten.

²⁰ De førte dem fram for styresmennene og sa: Disse mennene skaper stor uro i byen vår. De er jøder,

²¹ og de forkytter skikker som vi ikke har lov til å ta imot eller leve etter, vi som er romere.

- 22 Folkemengden reiste seg også imot dem. Styresmennene rev da klærne av dem og befalte stokkeslag.
- 23 Da de hadde gitt dem mange slag, kastet de dem i fengsel, og befalte fangevokteren å passe godt på dem.
- 24 Da han fikk en slik ordre, satte han dem i det innerste fangerommet og satte føttene deres fast i stokken.
- 25 Men ved midnattstid holdt Paulus og Silas bønn og sang lovsanger til Gud, og fangene hørte på dem.
- 26 Da kom det med ett et sterkt jordskjelv, så fengselets grunnvoller ristet. Og straks sprang alle dørene opp, og lenkene falt av alle fangene.
- 27 Fangevokteren fór da opp av søvne. Da han så at dørene til fengselet sto åpne, trakk han sverdet og ville ta sitt liv, for han trodde at fangene var rømt.
- 28 Men Paulus ropte med høy røst og sa: Gjør ikke deg selv noe ondt! For vi er her alle.
- 29 Han ba da om lys, løp inn og falt skjelvende ned foran Paulus og Silas.
- 30 Så førte han dem ut og spurte: Herrer! Hva skal jeg gjøre for å bli frelst?
- 31 De sa da: Tro på Herren Jesus, så skal du bli frelst, du og ditt hus!

Paulus og Skevas' sønner: Apg. 19, 11-20.

- Og Gud gjorde helt uvanlige kraftgjerninger ved Paulus' hender,
- 12 så at folk til og med tok svetteduker eller arbeidsforklær som han hadde hatt på seg, og bar til de syke. Og sykdommene forlot dem, og de onde åndene for ut av dem.
- 13 Men også noen av de jødiske åndemanere som for omkring, prøvde å nevne Herren Jesu navn over dem som var besatt av onde ånder. De sa: Jeg maner dere ved den Jesus som Paulus forkynner!
- 14 Det var sju sønner av Skevas, en jødisk yppersteprest, som gjorde dette.
- 15 Men den onde ånden svarte dem: Jesus kjenner jeg, og Paulus vet jeg om, men dere, hvem er dere?
- 16 Og mannen som den onde ånden var i, fór løs på dem og overvant dem alle og fikk makt over dem, så de måtte flykte nakne og såret ut av huset.
- 17 Dette ble da kjent for alle dem som bodde i Efesus, både

jøder og grekere, så det kom frykt over dem alle. Og Herren Jesu navn ble lovprist.

18 Mange av dem som var blitt troende, kom og bekjente og fortalte hva de hadde drevet med.

19 Ikke få av dem som hadde drevet med trolldomskunster, bar sammen bøkene sine og brente dem opp for alles øyne. Og de regnet ut verdien av dem, og fant ut at den var femti tusen sølvpenger.

20 Slik hadde Herrens ord stor fremgang og fikk makt.

Paulus oppreiser Evtykus fra de døde: Apg. 20, 7-16.

På den første dagen i uken var vi samlet for å bryte brødet. Paulus holdt da samtaler med dem, for han skulle fare derfra neste dag. Han dro ut sin tale like til midnatt.

8 Det var mange lamper i salen ovenpå hvor vi var samlet.

9 Men en ung mann ved navn Evtykus satt i vinduet. Da Paulus talte så lenge, falt han i dyp søvn. Og i søvne styrtet han ut og falt ned fra tredje etasje, og ble tatt død opp.

10 Men Paulus gikk ned og kastet seg over ham, og da han hadde omfavnet han, sa han: Vær ikke urolige, for hans sjel er i ham!

11 Så gikk han opp igjen og brøt brødet og spiste. Og etter at han hadde talt lenge med dem, like til daggry, dro han av sted.

12 De førte da gutten med seg i live og var meget trøstet.

14 Vi hadde i forveien gått om bord i skipet og seilte til Assos. Der skulle vi ta Paulus om bord. Slik hadde han bestemt det, for han ville selv gå dit til fots.

14 Da han møtte oss i Assos, tok vi ham om bord, og kom til Mitylene.

15 Derfra seilte vi så videre og kom neste dag rett ut for Kios. Dagen etter seilte vi innom Samos, og lå over i Trogillium. Den følgende dagen kom vi så til Milet.

16 For Paulus hadde bestemt seg for å seile forbi Efesus, så han ikke skulle bli oppholdt i Asia. For han skyndte seg for å nå fram til Jerusalem til pinsedagen, om det var mulig for ham.

Paulus helbreder flere syke på Malta: Apg. 28, 1-9.

Da vi nå var reddet, fikk vi vite at øya hette Malta.

² Innbyggerne der viste ikke liten vennlighet mot oss. De tente et bål og tok seg av oss alle sammen, da det hadde begynt å regne og var kaldt.

³ Paulus hadde sanket sammen en haug med kvister og lagt på bålet. Da krøp det en orm ut på grunn av heten og bet seg fast i hånden hans.

⁴ Da innbyggerne så dyret henge ned fra hånden hans, sa de til hverandre: Denne mannen er sikkert en morder, siden Rettferdigheten ikke lar ham leve enda han er reddet fra havet.

⁵ Men han ristet dyret av seg inn i ilden, uten å ha noe men av det.

⁶ De ventet da at han skulle hovne opp eller falle død om med det samme. Da de hadde ventet lenge, og så at det ikke skjedde noe usedvanlig med ham, kom de på andre tanker, og sa at han var en gud!

⁷ I nærheten av dette stedet lå det en gård, som tilhørte en mann som het Publius og var den fremste mannen på øya. Han tok imot oss og viste oss vennlighet og gjestfrihet i tre dager.

⁸ Nettopp da lå far til Publius meget syk av feber og dysenteri. Paulus gikk da inn til ham og ba og la hendene på ham og helbredet ham.

⁹ Da dette var skjedd, kom også andre der på øya som var syke, og ble helbredet.

Så langt Apostelgjerningenes fortelling om tegn, under, mirakler og helbredelser i apostlenes tjeneste. Lukas var øyenvitne til dette som skjedde – han var, av alle ting (!) lege av yrke, så langt som lege-kunsten måtte ha kommet i det første århundre.□□

Jeg er overbevist hundre prosent, at Lukas ville fort ha tatt med et antall eksempler□□ dersom syke troende ble helbredet på egenhånd, hjemme, ved selv å be til Gud.□

Hvorfor? □□ Jo dette ville vært en□□ **større sensasjon**□□ enn de offentlig framviste undergjerningene vi leser om!

Konklusjonen om hele dette aspektet med tegn, under og helbredelser i vår tid, er nødt til å være:

A: □□□□ Bare de personlig utvalgte apostlene til Kristus i det første århundret hadde et slik kall og en slik kraft med Den Hellige Ånd, at undere og mirakler skjedde ved deres tjenester.

B: □□□□ Aldri finner vi i Bibelens Ny□□ testamente noe bevis for at den troende kristne bare selv, på egenhånd, kunne be om og dermed motta fra Gud mirakuløse helbredelser fra sykdom, eller bli befridd fra demon besettelse.

Alle 'vitnesbyrd' i vår tid som kommer fra de forskjellige kristne, uansett trossamfunn, er og forblir *uriktige og usanne* om man hevder at Gud har helbredet dem ved et mirakel. Mange *overser* også i dette at de selv har brukt medisiner/legebesøk i sykdomstiden, men allikevel kaller den eventuelle helbredelse for et 'mirakel' og at 'Gud helbredet meg som svar på bønn'. De framstiller da dette på en usann og amatør-slurvete måte. Dette gagnar slettes ikke kristendommens sak!

Man kan egentlig ikke diskutere og opponere mot Bibelen. Den er meget klar på dette, som jeg også nå har bevist ovenfor ved oppstilling av Bibelens ord om disse ting. Vår kunnskap i Bibelens ord er hyperviktig: Da unngår vi kjempetabber i våre åndelige liv i troen, og kan slippe å havne i åndelige blindgater, og ha feilaktige/falske håp om å bli mirakuløst helbredet av Gud.

I vår tid går vi til doktorer og til behandling på sykehus mv. Men vi bør også takke Gud for at det finnes slik hjelp!

Ef. 4, 30: *Og gjør ikke Guds Hellige Ånd sorg, han som dere har fått som segl til forløsningens dag.*

Ef. 2, 8-9: *For av nåde er dere frelst, ved tro. Og dette er ikke av dere selv, det er Guds gave.*

⁹ *Det er ikke av gjerninger, for at ikke noen skal rose seg.*

□□

**FALSKE HELBREDELSER:
HEALERE I USA BRUKER
'TEKNIKKER' FOR Å FÅ DET TIL
Å SE UT SOM EKTE MIRAKLER.
JAN LILLEBY**

□□□□ Dette□□ er egentlig gammelt nytt. Men i Norge får vi ikke slike□□ avsløringer før det har gått noen år! Opplysningene her er hentet fra en artikkel skrevet av James M. Rochford.

USA er vel egentlig også den store stygge ulven hva gjelder framvekst av svindel i Herrens navn. Det er mistenkelig at flere av de norske□□ kjendis-predikantene valfarter til USA flere ganger i året for å suge opp siste kick om healere og stor-predikanter. Hvilken inspirasjon å søke! Man søker gull, men kommer hjem med gråstein.□□

Jeg var i allfall våken for dette flere år tilbake, og skrev en□□ bok for å advare kristne mot healing-svindel – boken ligger her på nettsiden til gratis nedlastning. På bokens forside lot jeg avbilde T.L. Osborn, der han ses foran en stabel av krykker og rullestoler. Han var jo kanskje det største 'Healing Idolet' til□□ Aril Edvardsen i sin tid, sammen med Oral Roberts, alle nå døde.

De var durkdrevne svindlere og derfor også løgnere, idet de påstod at Gud og Kristus driver mirakel-helbredelser i vår tid, slik det var med Bibelens apostler.

Jeg siterer ikke hele artikkelen, men særlig der vi får innblikk i visse 'teknikker' som brukes til å dupere folk til å tenke at de får et mirakel.

Artikkelen lister for øvrig opp en rekke notoriske mirakel-svindlere, slike som Peter Popoff (se min artikkel om ham), W.V. Grant, Oral Roberts, Benny Hinn, og andre. Felles for dem alle (bare Hinn, W.V. Grant□□ og Popoff er fremdeles i live) er at de ved sin svindel har tatt pengene fra 'misjonskassa' og beriket seg selv i den mest Hollywood-aktige livsstil en kan tenke seg. Hus og eiendommer□□ i mega klassen, med svømmebassenger store nok til å ha 'Hele Den norske Marine' på besøk samtidig! Private luksus jetfly til 60 mill. kroner. Kort sagt, det er som å se rett inn i en James Bond skurks livsstil, eller en mafia boss. Helt super-vulgært.

FORFALSKEDE MIRAKLER

Her har vi rosinen i pølsa: De fleste av vår tids healere (særlig de amerikanske) bruker ennå visse teknikker for å få

det til å se ut som et mirakel.

Peter Popoff har jeg tatt fram i en separat artikkel, og bare minner om at han faktisk hadde sin kone sittende bak scenen med radio-sender. Han hadde godt kamuflerte ørepropper, slik at han kunne høre sin kone da hun leste opp detaljerte opplysninger om de mennesker som kom fram i bønnekøen. De hadde jo alle fylt ut såkalte 'Prayer Cards' da de ankom møtet. Dermed lot Popoff som om han hadde Guds overnaturlige hjelp, som gav ham masse detaljer om de syke, og de trodde alle at Popoff var en 'Guds mann' og var hjulpet ved nådegaven 'Kunnskaps Tale' samt evne til å helbrede ved håndspålegging.

Han ble avslørt i et Johnny Carson show på direkte TV i midten av 1980 årene, og det gikk i tusen knas for svindleren.

Allikevel, nå, over 30 år senere så er han i full virksomhet igjen...dog uten dette beryktede radio-utstyret. Og dollars i millionklassen strømmer inn, gitt av troskyldige amerikanere som er totalhekta på 'Healing'. De er så naive og godtroende at de nærmest ber om å bli rundlurt.

TRIKS BRUKT OVERFOR BLINDE

Helbredelse av blinde? Healere liker ofte å stå med blinde foran seg på scenen. Da kan de bruke sine innøvde triks (de er ganske så proffe i faget!) – og dermed demonstrere hvor mange fingre han holder opp foran den blinde etter forbønnen. Men dette er ren bløff. James Randi, han som avslørte Popoff i sin tid, forteller om W. V. Grant som han også avslørte: Han holder opp et variabelt antall fingre på sin hånd slik at den nå tidligere blinde kan telle dem, så publikum da får beviser for at han har fått synet tilbake. Men Grant holder da mikrofonen tett opp til den blindes munn – *samtidig som Grant sier med tydelig stemme det viste antallet fingre...slik at det virker som om den blinde selv har sagt dette.* Og i selvsamme øyeblikk så gjentar den blinde da Grants ord (antall fingre som var holdt fram). Det virker da som om det var den blinde som sa ordene. Det er snakk om samme distraksjons-metoder som en finner hos tryllekunstnere. Han ble avslørt av etterforskere i TV showet (USA) kalt *Primetime*. Men aldri får man oppleve å se slike blinde (nå helbredet) gå ned fra scenen alene, uten noen å støtte seg til. Nei, plutselig er alle så 'hjelpsomme' at de holder ham i overarmen eller støtter ham (helst så usynlig som mulig) til han er nede fra scenen. Dette fortsetter etterpå i samme stil. Han er jo fremdeles blind, men får ikke anledning til selv å bane seg vei opp til mikrofonen og si: Jeg ble ikke helbredet! Jeg ser ingenting!

Denne metoden har spredt seg i dette predikant-miljøet over mange år. Jeg vet ikke om det har spredt seg til Norge, men det ville ikke forundre meg. Men det neste tilfellet av bruk av teknikker, det har vært i Norge i mange år – særlig representert ved Åge Åleskjær. Og dette er bare trist:

NÅDEGAVEN 'KUNNSKAPS TALE'

Disse falske helbrederne finnes ofte å ha 'spesiell kunnskap' om folk og sykdommer de har. Eksempelvis W.V. Grant nevnt ovenfor, han prøvde å få det til å se slik ut. Han kunne 'avsløre' at en mann i bønnekøen røykte sigarett merket 'Pall Mall'. Men når man ser på videoen fra møtet dette skjedde, kan man tydelig se at sigarettpakken i mannens front skjorte lomme synes lesbar gjennom det tynne stoffet. Grant bare leste av dette og fikk det til å se ut som han talte om ting ingen ellers kunne vite.

Ofte – både i USA, men dessverre også i Norge, finner man taleren stå på plattformen og nevne visse sykdommer som folk i salen plages av. Eksempelvis: «Jeg ser at det er en mann her som lider av mye hodepine og plages også med ubalanse - kom fram hit så skal vi be for deg at Gud helbreder dette!» Vel og merke, dette sies helst ut over en forsamling med flere hundre mennesker. Da er det en fair sjanse for at det kan være en og annen med hodepine der og andre typer sykdommer.

Det påstås av talerne at det er nådegaven kalt 'Kunnskaps tale' slik Paulus lærte i 1. Kor. 12, 8. Men vi finner ikke ett eneste eksempel i Bibelen der noen apostel opererte slik. Ikke Peter, heller ikke Paulus eller andre, kalte fram enkeltpersoner i en forsamling ved nevning av deres sykdommer. Ei heller finner vi noe om masse-bønn slik en ser hos kampanje-evangelister som Hinn, Bonnke, Cerullo, - avdøde T.L. Osborn, avdøde Aril Edvardsen, eller noen av våre hjemlige nålevende sådanne som Rune Edvardsen, Bjørnar Heimstad og andre. Av hjemlige healere har vi en som ikke lenger drar på kampanjer, Svein Magne Pedersen, Vennesla. Internett og telefon er blitt hans media til å ha kontakt med folk som lider av sykdom og søker helbredelse.

Slik framkalling av syke er total falsk/tilgjort virksomhet. Det brukes til ikke bare å prøve å dra inn penger i kassa, men også til å glorifisere seg selv, slik at de kan framstå som menn mere velsignet og mere brukt av Gud enn slike som ikke driver healing! Ta den, svindlere.

All virksomhet med helbredelse av syke (antatt at det er mirakuløs inngripen av Gud) er helt falskt. Gud hadde dette bare for apostel-forsamlingen i tiden med Apostelgjerningene, men det forsvant helt da apostlene var borte. I vår tid er det kun Paulus' lærebrev til Efeserne og Kolosserne som er erke-brev spesielt skrevet for vår tidshusholdning med den frie nådefrelsen. Der finner vi ikke en eneste nådegave i virksomhet, men i stedet er det blitt all velsignelse gitt oss i himmelen der oppe, hos Kristus. Vi kan ikke 'lese inn' Markus 16 og tegn, under, mirakler i disse menighetsbrevne!

HELBREDELSE AV FOLK I RULLESTOL

Når det gjelder å 'helbrede folk i rullestol' så sørger disse healerne for at de ikke tar frem til forbønn de som sitter i sin egen personlige rullestol. De er jo ekte

handikappede. I stedet tar de fram slike som har blitt satt i rullestoler som tilhører eierne av hotell salen eller auditoriet der møtet blir holdt. Disse skiller seg ut, slik at healerne kan se hvem som er hvem pga. disse like 'hotell stolene'. Jeg snakker vel mest her om forhold en har i USA og ikke nødvendigvis i Norge. Men allikevel. Når eldre (tilsynelatende litt skrøpelige mennesker) ankommer, så blir de plassert i slike rullestoler, *selv om de ikke er direkte syke eller handikappede.* Dermed kan healeren plukke ut en slik som ikke er lam, men allerede kan gå. Etterforskeren James Randi forhørte seg hos en slik møtevert og riktignok: Vedkommende hadde ikke sittet i en rullestol før. Ikke før han ble tildelt en slik ved ankomst til møtelokalet.

HELBREDELSE AV FOR KORTE BEN

Dette har jeg selv sett på nært hold, særlig da jeg var engasjert i Full Gospel Business Men i Norge, sent *syttitall* til sent *åttitall*. Bare at den gangen var jeg en 'troende' – jeg lot meg dupere av svindelen dessverre.

Healere får det til å se ut som om det kortere beinet 'vokser ut' til samme lengde som det andre. Dette er ikke ekte mirakler, men healeren medvirker til at den troende sitter noe skjevt i stolen slik at det ene beinet kommer framfor det andre. Under forbønn så enten drar, eller så skyver han litt i det gjeldende ben, og vipps så er bena like lange. Et mirakel takk Gud! Men nei, det var bare et gammelt magiker-triks på linje med hva underholdningsmagikere utfører i sin show.

Den nevnte healeren Grant, fikk kjørt seg ved et tilfelle, da en dame som for noen år siden hadde blitt 'helbredet' slik i ett av sine ben. Hun dukket opp i et møte, og Grant fikk da benet til å 'vokse ut' igjen. Men han fikk sjokk da han skjønnte at dette hadde skjedd med henne for et par år siden! Han avslørte dermed seg selv uten å vite det før etter det var skjedd.

Det banale var at det var det samme benet som første gang han fikk til å vokse fram. Så dersom disse 'miraklene' var ekte, så ville ikke damen kunne gå normalt i det hele tatt – benet ville vært alt for langt.

FERSKE EKSEMPLER I NORGE

Veldig ofte kommer det syke til forbønn i de forskjellige kristne møter som holdes både her og der.

En gjennomgangs trend har kommet for dagen: De syke påstår å ha blitt vesentlig bedre etter forbønn, og etter flere dager til er det i noen tilfeller blitt nesten helt bra (fra smerter i hofter, rygg, ben, armer, nakke...ja mange steder). Ikke for lenge siden, var det en dame jeg kjenner veldig godt, gjennom mange år. Hun er av den eldre garden nå. Men erke-typisk for hennes *gruppe* så nevnte hun til meg i en samtale at hun hadde gått til doktoren, og han gav henne resept på en viss pille og da skulle hun gå på dette en tid. Det gjorde hun. Så fortalte hun meg, at hun hele tiden

hadde jeg bedt til Gud om at smertene måtte gi seg, og håpet at pillene ville kurere det. Så en dag våknet hun om morgenen, og stod opp. Smertene var borte! Og hun sa da til meg: Gud har svart mine bønner, og nå er jeg bra igjen. Altså Gud hadde gjort et mirakel for henne. Men i min Bibel læres det at når Gud gjør et mirakel, da skjer det momentant i ett nu, og alt blir bra i løpet av et tredjedels sekund. Ikke i løpet av uker eller måneder. Gud eller ikke, hun ble i allfall kvitt smertene. Men min mistanke går i retning av at det nok var medisinen som virket. Og det er jo også noe man bør takke Gud for, ikke sant? Det er jo han som la dette inn i skaperverket, i form av masse urte typer fra hvilke man lager diverse medisiner i pilleform.

Men her er gjennomgangs-trenden i norsk kristenhet og helbredelse av syke: De glemmer å nevne at de har gått på *kurerende medisin* i den tiden de har bedt til Gud! Dette hadde i allfall hun jeg kjenner. Jeg ville ikke slenge dette opp i ansiktet hennes, at hun ikke husket å ta med pillene i oppsummeringen av hvordan hun var blitt smertefri. Det får bare være. Hun er en kristen og er frelst, det får da bare holde i slike tilfeller.

Vel – dette får holde for denne gang. Vær nøktern, og ikke minst vær viss på at Gud bryr seg om oss troende. Bibelen viser oss hans ordninger for menigheten, ved sin tjener Paulus' skriv – Efeserne og Kolosserne. Disse bør vi hente ut kunnskap fra. De gir oss rotfeste i troen slik at vi ikke vingler hit og dit i et hvert falskt lærdomsvær i tiden.

Gracepano.com

IDEEN OM EN NY P I N S E D A G
I AZUSA STREET 1906:

EN UMULIGHET!

JAN LILLEBY

Bare en vanlig enkel lesing av noen nøkkel-ord i Bibelen beviser at tanken om en 'Ny Pinsedag á la Apg. 2' med tungetale og tegn, var og er en ren umulighet! Hvordan da?

Pinsedags-feiring var nedfelt i Mose lov og forskrifter og bare gitt for Israel og deres eventuelle proselytter. Den var én av i alt syv høytider som skulle feires hvert år. De var påbudt – på lik linje som sabbaten var det. Sabbat var hver lørdag året igjennom, mens øvrige høytider var spredt ut over kalenderen.

Da Jesus døde på korset i år 28 (justert årstall pga. feil angivelse av den tidlige kirken) – var Pinsedag i Apg. 2 på en søndag, som i vår kalender var 20. juni. Jesus ble korsfestet onsdag 28. april og oppstod lørdag kveld like før solnedgang, den 1. mai. Pinse betyr (fra gresk) 'Femti' – det skulle telles 7 sabbats-uker tillagt 1 dag, etter påske. 49 dager + 1 = 50.

Jesu apostler og deres tidlige jødiske etterfølgere/forsamling var samlet i Øvre Salen, Jerusalem, da de var blitt beordret av Jesus om å vente i byen inntil de ble ikledd kraft fra det høye. Apg. 1, 4-5:

« Da han var sammen med dem, bød han dem at de ikke skulle forlate Jerusalem, men vente på det som Faderen hadde lovt, det som dere, sa han, har hørt om av meg.

5 For Johannes døpte med vann, men dere skal bli døpt med Den Hellige Ånd ikke mange dager heretter.»

Dette sammenfalt med pinsefeiringen og vi leser i Apg. 2, 1-13:

1 Og da pinsefestens dag var kommet, var de alle samlet på samme sted.

2 Da kom det med ett en lyd fra himmelen som når et veldig stormvær farer fram, og fylte hele huset der de satt.

3 Og det viste seg for dem tunger likesom av ild, som delte seg og satte seg på hver enkelt av dem.

4 Da ble de alle fylt med Den Hellige Ånd, og de begynte å tale i andre tunger, alt etter som Ånden ga dem å tale.

5 Nå bodde det i Jerusalem gudfryktige jødiske menn fra alle folkeslag under himmelen.

6 Da denne lyden hørtes, samlet det seg en stor folkemengde. Og de ble forvirret fordi de hørte dem tale enhver på sitt eget språk.

7 De ble helt ute av seg av undring og sa: Er ikke alle disse som taler, galileere?

8 Hvordan kan det da gå til at hver av oss hører vårt eget

språk, det som vi er født i,

⁹ vi partere og medere og elamitter, vi som bor i Mesopotamia, Judea og Kappadokia, Pontus og Asia,

¹⁰ Frygia og Pamfylia, Egypt og områdene i Libya mot Kyréne, og vi tilreisende fra Roma,

¹¹ både jøder og tilhengere av jødernes tro, kretere og arabere - vi hører dem tale om Guds store gjerninger på våre egne språk!

¹² Alle ble forferdet og var i villrede, og den ene sa til den andre: Hva kan vel dette være?

¹³ Men andre sa spottende: De er fulle av søt vin!

Ut fra disse ord ser vi at□□ disiplene og alle der talte språk (om Guds store gjerninger) som var de mest vanlige språk på den tiden. Den Hellige Ånd virket slik at de talte språk som□□ passet□□ til□□ den folkemengden som hørte det, cirka 13-14 språk.□□

«...vi hører dem tale om Guds store gjerninger på våre egne språk!» (v.11).

DET ER KOMPLETT UMULIG AT DENNE MIRAKULØSE HENDELSEN FOR SNART 2000 ÅR□□ SIDEN – BLE GJENTATT AV GUD I ET MØTE I AZUSA STREET I LOS ANGELES I 1906.

De utga en 'vekkelses-avis' der overskriften/slagordet var «Pentecost Has Come».

Det var rent menneskelig oppspinn, fantasi og endeløst vissvass fra ende til annen. □□ Det er helt vanvittig at noen i det hele tatt kunne ta en slik helsprø tanke og idé alvorlig, som om tanken var av Gud og ikke mennesker.

Total mangel på vanlig lettlest bibelkunnskap gjør at man glir ut i fantasi-land og ikke en gang gidder å sjekke etter om det som påstås fra talerstolen er sant.

Da denne falske ideen om en ny pinsedag å la den i Apg. 2 slo an i disse vekkelses-møtene i Azusa Str.□□ i 1906□□ – så var det ingen, tydeligvis, som synes å ha fått med faktiske opplysninger:

1: □□□□ Pinse var opprinnelig befalt av Gud□□ bare□□ for jøder/Israel i hht. Mose lov.

2: □□□□ Da Paulus skrev Efeserbrevet i år 63 fra fengselet i Roma, kunngjorde han for all verden at Mose lov var avskaffet herved, og kastet.(Denne sannhet var holdt tilbake i hele tiden med de 30 års historikk i Apostelgjerningene).

□ Den som hadde utført denne 'søplingen' av Mose lov og alle forskrifter, inkludert sabbat, pinse, påske og alle andre høytider, var Jesus Kristus. Dermed var PINSEDAG feiring opphørt helt, og ikke lenger noen gyldig høytid for Gud, ei heller for noe menneske – kristent eller ikke! □□□□ Ef. 2, 14-15 er helt klar:

14 For han er vår fred, han som gjorde de to til ett og brøt ned det gjerdet som skilte dem, fiendskapet, da han ved sitt kjød

15 avskaffet den loven som kom med bud og forskrifter. Dette gjorde han for i seg selv å skape de to til ett nytt menneske og slik stifte fred,

Jesus faktisk **UTSLETTET LOVEN**, Kol. 2, 14:

14 Han utslettet skyldbrevet mot oss, som var skrevet med bud, det som gikk oss imot. Det tok han bort da han naglet det til korset.

Tenk hvor håpløst misforstående disse overivrige evangelistene i Azusa Str. må ha vært, idet at de kunne tro at Gud fortsatt opprettholdt sin lov, blant annet om pinsefeiring, enda han ved sin Sønn Jesus Kristus, for over 1800 år siden, hadde **utslettet loven** med dens forskrifter og bud!

Vi snakker om en skandaløs uvitenhet i Guds Ord, Bibelen. Og allikevel, mennesker begynte å tro denne fantasien og feilaktige ideen om en ny pinse à la Apg. 2. Inkludert T.B. Barratt, pinsebevegelsens hovedmann i Norge, Skandinavia, ja, Europa.

3: For å understreke alvorret i dette med at Gud hadde avskaffet/kastet/utslettet loven, lot han romerhærene brenne Jerusalem og tempelet, ja, de rev ned tempelet sten for sten – akkurat slik Jesus hadde profetert om – og det har ikke siden blitt gjenreist. Det gikk aldeles galt for Israel da Roma knuste nasjonen i år 70 pga. et opprør som hadde vart siden 66. Se min separate artikkel om denne grelle historiske hendelsen. **BILDE:** Tempelet i brann.

For at Gud skulle kunne – i en hypotetisk tanke – gjenta dette som vi leser i Apg. 2 om Åndens komme, tungetale og tegn, så måtte det for det første eksistere en Mose lov med forskrifter og bud slik det var den gang, og det måtte dessuten være utvalgte Jesu apostler tilstede slik det var den gangen, og endelig, det måtte eksistere et tempel der de var samlet, selve Mose lovens høyborg da Israel ennå fantes som nasjon for Gud. Skulle Gud gjenta det, så måtte det faktisk være i Jerusalem, der det dessuten bare var jøder samlet. Hedninger var forbudt på området! Se Apg. 21, 27-30 og kaoset som oppsto da de trodde at Paulus hadde brakt

med seg□□ bare én hedning dit, Trofimus.

Uten disse kjente historiske elementene tilstede, INGEN PINSE.

Dagens pinsefeiring innen kristenheten er jo bare en pseudo-feiring...den er bare et påfunn fra mennesker og har ikke noen autoritet gitt av Gud. Samme kan sies om påsken, julen og andre feiringer.

Kjære pinsevenner: Tenk nå over disse fakta. Det er en umulighet sett med Guds øyne, at han skulle ha sendt en 'ny pinse' til jord, slik som den vi ser i Apg. 2.

Gracepano.com

DEN HELLIGE ÅND – HVEM ELLER HVA ER DET?

JAN LILLEBY

□□ □□□□ Det finnes ikke noe svar på dette spørsmålet som kan uttrykkes i én vanlig formulert og logisk setning.

For eksempel, - det□□ holder ikke bare med å korte dette ned...og si: «Den Hellige Ånd, jo det er egentlig Gud men da uten noen bestemt 'kropp'!

Dette holder ikke.

Min måte å prøve å svare på dette må nok bli at vi må se i Bibelen og la den være rettesnoren.

Den Hellige Ånd (heretter kalt DHÅ) synes å være en□ person...men som ikke selv 'kommer gående nedover Storgata og hilser på folk som han treffer på' – om du forstår meg rett. Det er ikke helt korrekt å karakterisere DHÅ som en 'ting' eller et 'fenomen' – for ikke å si plumpt□□ 'fantom'. DHÅ ble av Jesus nevnt i persons-bøyning □□ 'Han'. Denne bøyning nevnes hele seks ganger i disse to versene alene! □□ Slik som i Joh. 14,16-17:

«Og jeg vil be Faderen, og□□ han□□ skal gi dere en annen□ **talsmann**, for at□□ han□□ skal være hos dere for evig.□□ 17: sannhetens Ånd, som verden ikke kan få, for den ser□□ ham□□ ikke og kjenner□□ ham□□ ikke. Dere kjenner□□ ham, for□□ han□□ blir hos dere og skal være i dere.»

Jeg har funnet fram et utvalg av eksempler på DHÅ ved å tråle gjennom Bibelen. Jeg kan ikke finne plass (i en artikkel som dette) til å nevne alt som gjelder DHÅ. Men en del punkter vil jeg prøve å omtale.

DHÅ I DET GAMLE TESTAMENTE

1Mos. 1, 2:

«Og jorden var øde og tom, det var mørke over det store dyp, og **Guds Ånd** svevde over vannene.»

I de påfølgende versene i kapitlet så finner vi ikke at DHÅ sa eller gjorde noe. Det vi ser er at Gud sa, Gud talte, Gud gjorde, Gud kalte, Gud skapte, Gud velsignet, Gud så, - og i 1. Mos. 2 ser vi at et nytt uttrykk legges til: Herren. Han blir derfra kalt **'Gud Herren'** - men ikke 'Gud Den Hellige Ånd'.

«Og Gud Herren tok mennesket og satte ham i Edens hage, til å dyrke og vokte den», 1. Mos. 2, 15.

JOBS BOK – DET ELDSTE SKRIFTET I BIBELEN

I Jobs bok står det ingenting rett fram om DHÅ.

(Alderen til Jobs bok kan man finne ut ved å sjekke opp hva som ikke nevnes, for eksempel så nevnes det intet om noen pakt verken ved Abraham, eller Moses og loven, eller noe om et presteskap og faste organiserte forskrifter. Ikke finner vi noen Guds nasjon der, Israel, - i stedet finner vi at Job ofret til Herren på eget privat initiativ. Hans velstand og rikdom ble målt ut fra hvor stor hans flokk av krøtter og fe var, og hans beholdning av sølvmynter. Både dyr og sølvmynter ble brukt i de eldgamle samfunn mellom 1500 og 1700 før Kristus. Navnene til Jobs sønner var ganske uvanlige i senere tidsperioder, men helt vanlige før og under tiden med patriarkene. Det forblir allikevel et lite mysterium om når eksakt Jobs bok ble skrevet. Det er til tross for dette fastslått at Jobs bok nok er den eldste i Bibelen. Mens de tidligste kapitlene i 1. Mosebok dekker hendelser som fant sted før Job levde, så var ikke disse hendelsene nedtegnet før Jobs bok var skrevet. Man har kommet fram til at Jobs bok er 400 år eldre enn 1. Mosebok.)

Det er sannsynlig at Moses, eksempelvis, hadde lest Jobs bok, før han selv nedtegnet sine fem bøker. Han var kanskje inspirert av boken, og kan hende Gud lot dette bli sporen for Moses til å ta opp pennen. Selv sa jo Moses til Herren at han ikke passet til å tale til Farao, for han var lavmælt av natur. Og fikk Herrens aksept til å la Aaron være Mose talsmann idet at broren var mektigere med sine taleferdigheter. ?? Bare et lite sidesprang!

Det ene verset som kan antyde noe er Job 32, 8:

«Men det er menneskets ånd og **Den Allmektiges åndepust** som gjør forstandig.»

Men i Lukas 1, 35 finner vi DHÅ koblet opp til *Den Høyestes kraft...det sistnevnte tilsvare Job 32, 8: ...Den Allmektiges åndepust.* Dette at Gud faktisk 'blåser liv i et menneske' – slik han gjorde med Adam før han ble til en levende sjel (1. Mos. 2, 7). Guds åndepust 'blåste' (fylte) en befruktning i Marias liv, og det ble til et barn født cirka 9 måneder senere, Jesus, Guds enbårne Sønn. Det var Guds erke-engel Gabriel som brukte disse ordene om Gud og Ånden. Jeg vil tro at denne høye engelen fra Gud talte helt riktige ord til Maria, slik han hadde også talt med profeten Daniel flere hundre år tidligere.

Men vi finner ganske lett ut at Jobs livsstil og holdninger og tro var *preget* av DHÅ. Jeg tror nok at Job hadde dermed DHÅ i sitt vesen, kan hende på samme måte som vi har i denne tiden med den frie nåden: DHÅ beskrives av Paulus å være gitt oss som et innsegl (billett) til den himmelske frelse lovt oss. Ef. 4, 30 er opplysende og formanende: *«Og gjør ikke Guds Hellige Ånd sorg, han som dere har fått som segl til forløsningens dag.»*

Likeså Ef. 1, 13-14: *«I ham har også dere, da dere fikk høre sannhetens ord, evangeliet om deres frelse, ja, i ham har også dere, da dere kom til troen, fått til innsegl Den Hellige Ånd, som var lovt.»*

I antikken var det slik at for å ha bevis på at du hadde betalt for å komme inn i teateret eller arenaen (i sports leker osv.) – så ble det stemplet et tegn på hånd eller panne. Uten dette fikk du ikke adgang. Og det er dette Paulus bruker som bilde. Vi har ikke DHÅ på samme måte som eksempelvis apostlene, - slik vi ser at de hadde...med mirakler, helbredelser, tungetale og demon utdrivelse. Vi har den samme Ånd, men han virker ikke helt likt det han gjorde i aposteltiden. Hos oss kristne etter Paulus' evangelielære, har vi Ånden i form av at han virker som en **form for garanti på at vi får det Gud har lovt oss:** Himmelfrelsen oppe hos Kristus. Kommer tilbake til dette nedenfor.

Job – selv om ikke DHÅ nevnes rett fram i boken, så viser han ved sin atferd at han hadde DHÅ i sitt indre, likt det vi har i vår tid – uten mirakler, tegn, osv.

Job 1, 20-22 er en gripende scene om en virkelig Guds troende frelst mann i lidelsens kvaler: Han hadde nettopp fått de dårlige nyhetene om all ulykke og død som hadde rammet alt som var hans...

*«Da reiste Job seg og sønderrev kappen sin. Han klipte håret av hodet sitt og kastet seg ned på jorden **og TILBAD.** 21:og sa: Naken kom jeg fra min mors liv, og naken skal jeg vende tilbake. Herren gav, og Herren tok, Herrens navn være lovet! 22: **UNDER ALT DETTE SYNDET IKKE JOB, HAN***

LASTET IKKE GUD FOR DET SOM HADDE HENDT HAM.»

Alle som leser dette bør merke seg at Job hadde DHÅ, og som derfor kom til uttrykk i Jobs handling og hans tilbedelse innfor Gud midt i lidelsens og ulykkens øyeblikk. Mange teologer mener at denne episoden også var et *profetisk forbilde* som pekte fram til Kristi lidelse og død. Og også hans oppstandelse og himmelske herlighet deretter. For vi finner jo at Job fikk en helt eventyrlig oppreisning for all ulykke som rammet ham, Job 42, 10-17.

Dermed lærer vi at vi kan faktisk finne ut at DHÅ er uavbrutt hos visse mennesker igjennom hele Bibelen, på grunn av hva som sies om den enkelte. Om noen virkelig tror Gud i all oppriktighet (selv om de kan mangle en hel del kunnskap i Ordet) så har de DHÅ, og er således frelst i henhold til tidshusholdningen de befant seg inne i.

Alle Bibelens profeter hadde DHÅ, og det var Ånden som talte Guds Ord og befalinger/åpenbaringer til dem om både nåtid og framtid. Ånden avslørte blant annet skjult/hemmelig synd. Et slående eksempel er jo tilfellet med David og Batseba. Urias, generalen over Davids hærstyrker, ble med vilje sendt ut i et farlig oppdrag, for David ønsket å 'overta' Batseba. Urias døde slik som David håpet på. Da kom profeten Natan til ham og avslørte synden...gjennom å tale en lignelse til David. Ved lignelsen om den rike mann og en fattig mann (David var der den rike, mens Urias var den fattige) så pekte Natan på David, og sa: *Du er mannen!* (Altså, den rike mann som hadde stjålet den fattiges eneste lam). David skjønnte med én gang at Natan talte om Urias' kone, et lam, som ble frastjålet den fattige Urias.

David falt sammen i anger og omvendte seg og beklaget sin grove synd innfor profeten og Gud – 2. Sam. 12, 5-23. Men Herren i sin rettferdighet straffer David for misgjerningen, og barnet han fikk med Batseba døde. Om Natan står det bare helt enkelt (vers 1) *«Og Herren sendte Natan til David.»* Men vi vet av Bibelen – som et hele – at om en troende kristen, eller eventuelt troende i før-kristen tid, var sendt av Herren, så våger jeg å påstå at da er DHÅ garantert inne i bildet.

Hva gjelder en annen profet i Bibelen, Elias, så finner vi DHÅ på en indirekte måte i eksempelvis hendelsen der profeten tas opp til himmelen i en ildvogn, og hans kappe daler ned til jorden, der Elisa overtar Elias sin kappe.

2. Kong. 2, 9-15:

9 -Da de nå var gått over, sa Elia til Elisja: Si hva du ønsker jeg skal gjøre for deg før jeg blir tatt bort fra deg! Elisja sa: **La meg få en dobbel del av din ånd!**

10 -Han svarte: Det er en stor ting du ber om. Hvis du ser

meg når jeg blir tatt bort fra deg, skal du få det du ber om, ellers får du det ikke.□□

11 -Mens de så gikk og talte sammen, kom det brått en ildvogn og□□ ildhester og skilte dem fra hverandre. Og Elia for i stormen opp til himmelen.□□

12 -Da Elisja så det, ropte han: Min far, min far, Israels vogner og ryttere! Og han så ham ikke mer. Da tok han fatt i klærne sine og rev dem i to stykker.□□

13 -Så tok han opp Elias kappe som var falt av ham. Og han vendte tilbake og sto ved Jordans bredd.□□

14 -Og han tok Elias kappe, som var falt av ham, og slo på vannet og sa: Hvor er Herren, Elias Gud? Slik slo også Elisja på vannet, så det skilte seg til begge sider, og□□ han gikk over.□□

15 -Profetenes disipler i Jeriko som sto rett imot ham, så ham, og de sa:□□ **Elias ånd hviler over Elisja.**□□ Og de kom imot ham og bøyde seg til jorden for ham.»

Det er min personlige overbevisning at uttrykket «Elias ånd»□□ og □□ «Dobbel del av□□ din ånd»□□ ikke var fra Elisjas side tenkt som om det var Elias selv som hadde slik kraft. Elisja hadde jo vært vitne til at Gud gjorde undere ved at Elias slo på Jordan med kappen, og da delte elven seg til begge sider, og de kunne gå over. Det var opplagt□□ at dersom ikke Gud var den som var med dem, så ville ingen undre skje. Referanserammen hos Elisja var□□ helt sikkert□□ at Elias hadde en□□ profetisk kraft fra Gud, en kraft som var til stede hos ham ved DHÅ. De femti profet-disiplene var, i likhet med Elisja, heller ikke gitt kunnskap om at det var Den Hellige Ånd, Guds Ånd som utførte disse underne. Selv uten kunnskap om dette, så hadde allikevel Gud gitt dem sin Hellige Ånd, det er helt sikkert.

På den tiden synes det som om selve betegnelsen «Den Hellige Ånd» eller «Guds Ånd» ikke var blitt husholdnings-uttrykk ennå. Selv ikke i det profetiske miljøet rundt Elias.

Profeten Daniel i det han var i tjeneste hos kong Nebukadnesar i Babylon, får omtaler i Det gamle Testamente der en klart kan forstå at det er DHÅ□□ som handler i og gjennom Daniels tjeneste som profet.

Allerede i et tidlig kapittel av boken, finner vi antydning til DHÅ, Dan. 1 viser oss at han ikke ville spise den såkalte 'fine maten' ved kongens bord. Dette betyr selvsagt at Daniel ville overholde□□ matforskriftene i Mose lov, om ikke å spise kjøtt og annet som var kalt for urent. Dette at Daniel ville vise ærbødighet for Guds ord og forskrifter, viser samtidig at han hadde DHÅ i seg – selv om ikke dette

nevnes i direkte form. ☐☐ Dan. 1, 12-15 har blitt☐☐ et favoritt avsnitt hos adventistene: Det taler om at Daniel og vennene hans – idet de bare inntok grønnsaker og vann – etter en prøvetid på ti dager viste seg å se bedre og friskere ut enn de øvrige aspirantene i kongens hoff. Men i hht. Ef. 2, 14-15 og☐☐ Kol. 2, 14 er Mose lov og forskriftene UTSLETTET, AVSKAFFET, ja, kastet i søpla én gang for alle. Hvem gjorde dette? Jo, Jesus Kristus da han døde på korset. Hvem fikk åpenbart denne ellers så hemmelig-holdte bibelsannheten? ☐☐ Jo, vår apostel Paulus, hedningenes apostel. (Ef. 3, 1-9).

Dan. 5, 11- og 14 viser oss mer tydelig at profeten, som da bare var en unggutt (de ble gjort til evnukker og således ikke i stand til å ha med det motsatte kjønn og gjøre) – hadde en åndelig utrustning som ikke de andre hadde☐☐ i samme monn, og uttrykket om☐☐ *Guds Ånd*☐☐ kommer opp:

«(Dronning Nabonid sier til sin mann, kongen) *I ditt rike finnes det en mann☐☐ som **Den Hellige Guds Ånd bor i. I din fars dager (Nebukadnesar)**☐☐ ble det hos ham funnet opplysning og innsikt, og en visdom som☐☐ gudenes visdom. Din far, kong Nebukadnesar, gjorde ham til leder for spåmennene, åndemanerne, kaldeerne og tegntyderne. Konge, slik opphøyet din far ham. 14: (Kong Beltsasar spør Daniel) – Jeg har hørt om deg at Guds Ånd er i deg, og at det hos deg er funnet opplysning og innsikt og høy visdom.»*

Bare som en kuriositet har jeg tatt med Dan. 5, 14 slik det er oversatt i engelske bibler:

[New International Version](#)

I have heard that the spirit of the gods☐☐ is in you and that you have insight, intelligence and outstanding wisdom.

[New Living Translation](#)

I have heard that you have the spirit of the gods within you and that you are filled with insight, understanding, and wisdom.

[English Standard Version](#)

I have heard of you that the spirit of the gods is in you, and that light and understanding and excellent wisdom are found in you.

[Berean Standard Bible](#)

I have heard that the spirit of the gods is in you, and that you have insight, intelligence, and extraordinary wisdom.

[King James Bible](#)

I have☐☐ even heard of thee, that the spirit of the gods☐ is☐☐ in thee, and☐☐ that☐☐ light and understanding and excellent.

Legger dere merke til en viktig detalj her...?

De engelske oversettelsene viser til 'Gudenes ånd' – altså ikke direkte slik det er i Norsk Bibel 1988, nemlig 'Guds Ånd'.

Hvem har rett – engelske eller norske Bibler?

Svar: De har begge rett! På den tiden var det ikke ennå blitt noe husholdnings-ord som definerte tydelig at Guds Ånd/Den Hellige Ånd var en bestemt person og hadde sin virkemåte og kraft i samme mann som Gud, Skaperen.

Vi ser også at dette med 'Gudenes Ånd' blir uttalt i følge et rykte...*vi har hørt at...*og altså ikke er avledet av ord talt av Daniel og hans venner.

DHÅ I DET NYE TESTAMENTE

Lukas 2, 25-26 forteller om Simeon i templet og Jesus-barnet:

«Og se, det var en mann i Jerusalem som het Simeon, en rettferdig og gudfryktig mann. Han ventet på Israels trøst, og Den Hellige Ånd var over ham. 26: Det var åpenbaret for ham av Den Hellige Ånd at han ikke skulle se døden før han hadde sett Herrens Messias.»

Det har vært, og det er fremdeles slik, en gedigen misforståelse i enkelte trossamfunn om DHÅ. Om pinsedag i Apg. 2 der Ånden faller på de 120 på Øvre Salen i Jerusalem, og ildtunger viser seg og de bryter ut i 13-14 forskjellige verdens-språk (kalt tungetale) – så sier man i kristenheten at pinsedag i Apg. 2, det var dagen da DHÅ kom. Samtidig sies det at det var på pinsedag at menigheten ble født. Noe som er like feilaktig. Jeg kommer tilbake til dette mot slutten av artikkelen.

DHÅ hadde vært her på jord, og i troende mennesker slik vi ser av Bibelen som helhet, og i flere tidshusholdninger.

Det er mer riktig å betegne Åndens åpenbaring over disippelflokken i Apg. 2 som det det egentlig var: De ble ikledd/utrustet med kraft slik de tidligere bibelprofetene hadde blitt, og gitt evner som bare Gud kunne mestre: Helbrede syke, profetere om framtiden, og tale Guds visdom og hans Ord rett, og mye annet. Dette impliserte, slik også Paulus framholder i 1. Kor. 12-14, at apostlene tok detaljert ledelse fra DHÅ i alle viktige handlinger vist i Apostelgjerningene.

Faktisk finnes det et direkte bevis for min påstand, idet vi finner at Jesus faktisk gav dem Ånden ved at han pustet på dem, og sa: *Ta imot Den Hellige Ånd.*

Joh 20,19-23:

«Det var om kvelden samme dag, den første dagen i uken. Av frykt for jødene hadde disiplene stengt dørene der de var samlet. Da kom Jesus; han sto midt iblant dem og sa: «Fred være med dere!» Og da han hadde sagt det, viste han dem sine hender og sin side. Disiplene ble glade da de så Herren. Igjen sa Jesus til dem: «Fred være med dere! Som Far har sendt meg, sender jeg dere.» Så åndet han på dem og sa: **«Ta imot Den hellige ånd.»** Dersom dere tilgir noen syndene deres, da er de tilgitt. Dersom dere fastholder syndene for noen, er de fastholdt.»

Disiplene, da de var samlet på Øvre Salen pinsedag i år 28, hadde allerede Den Hellige Ånd.

Hva sa Jesus om det som skulle skje på pinsedag? Jo, Apg. 1, 8 er klar:

«Men dere skal få **kraft** (gresk: *Dunamis*) idet Den Hellige Ånd kommer over dere. Og dere skal være mine vitner, både i Jerusalem og i hele Judea og Samaria og like til jordens ende.»

Jesus kalte denne kraft-utrustningen for å 'Bli døpt i Den Hellige Ånd' – Apg. 1, 5.

Man kan diskutere om Jesus, ved sin dåp i Jordan, ble døpt også i DHÅ. Men jeg mener at Jesus ikke nødvendigvis trengte dette. Han var nok allerede, i sin egenskap av faktisk å være Guds enbårne Sønn, utrustet av Ånden til å utrette de mest utrolige mirakler og undergjerninger.

Joh. 1, 32-33 gir allikevel en god grunn til at dette blir diskutert i teologiske kretser:

«Johannes vitnet og sa: Jeg har sett Ånden komme ned som en due fra himmelen, og han ble over ham. 33: Jeg kjente ham ikke, men ham som sendte meg for å døpe med vann (Gud), han sa til meg: Ham du ser Ånden komme ned og bli over, han er den som døper med Den Hellige Ånd.»

Matt. 3, 11 samsvarer med Joh. 1, 33 - at Jesus er den som døper med DHÅ.

Men verken Johannes eller Matteus skrev like frem, at 'Jesus ble døpt med Den Hellige Ånd'. Han blir i stedet framstilt som den som døper i Den Hellige Ånd.

Men Jesus selv viser at han ikke engang selv tok den rollen: Han sa til sine disipler at han skulle be til Faderen, og han skal sende denne kraften (talsmannen) over dere. Se Joh. 14, 16-17...han kaller DHÅ for sannhetens Ånd.

Men man finner endelig ut at det var Jesus som sendte ned Den Hellige Ånd til disiplene, Joh. 16, 7 - «...men går jeg bort, da skal jeg sende ham (talsmannen, DHÅ) til dere.»

Jeg mistenker at det her foreligger et lite□□ språklig oversettelses problem. Det viser seg at Jesus, fra sin□
posisjon ved Faderens høyre hånd□□ i himmelen, kunne sende ned Ånden – men underforstått: Faderen gav dette til□□ ham der i det høye...som bønnesvar til Jesus, Sønnen, og fikk JA. Dermed kunne Jesus sende Ånden slik vi leser i Joh. 16, 7.

Virkemåten til DHÅ i Apostelgjerningenes tid gis en general-forklaring i Romerbrevet. Og i 1. Korinterbrev.

Rom. 8, 13 er et erke-ord om hvordan det var i aposteltiden da de forkynte Guds jordiske kongerike (tusenårsriket) for Israel. Og Den nye Pakt i Jesu blod for Israel.

Den Hellige Ånd gav de messianske troende en□□ *ekstra ordinær kraft□□* til å motstå synd og fristelser – noe vi ikke kan si at vi i menighetens tid kan oppleve.

«For dersom dere lever etter kjødet, da□□ skal dere dø. Men dersom dere ved Ånden dører legemets gjerninger, skal dere leve.»

Dette er ikke det samme som 'Å ta seg sammen'. Nei, de kunne faktisk ved Åndens kraft motstå enhver fristelse og slik leve i en trosform der gjerninger gikk sammen med troen. De messianske troende måtte□□ *bevise deres tro, gjennom gjerninger – dette å holde all synd borte fra seg.*

Esekiel profeterte om tiden da Gud skulle virke slik i Ånden at hans troende i Den nye Pakt fikk byttet ut sine 'stenhjerter' med hjerter som Gud fikk bo i, kjødhjerter.

Ordet i Esek. 36, 26-28 har å gjøre med den framtidige situasjonen som gjelder når Jesus har kommet ned fra himmelen for å etablere Guds Kongerike, tusenårsriket i Israel – og taler om Israels innbyggere jødene/israelittene:

«²⁶ Jeg□□ vil gi dere et nytt hjerte, og en ny ånd vil jeg gi i dere. Jeg vil ta bort steinhjertet av deres kjød og gi dere et kjødhjerte.

²⁷ Min Ånd vil jeg gi inne i dere, og jeg vil gjøre det så at dere følger mine bud og holder mine lover og gjør etter dem.

²⁸ Dere skal bo i det landet jeg ga deres fedre. Dere skal være mitt folk, og jeg vil være deres Gud.

Da apostlene virket i årene 28 – 62 e. Kr. var referansen vedrørende Den nye Pakt i Jesu blod□□ *ikke□□* fra Esekiel 36, men fra Jeremias 31, 31-34 brukt av Hebreerbrevets forfatter: □□ (se 8 og 9 kap)

³¹ Se, dager kommer, sier Herren, da jeg vil opprette en ny pakt med Israels hus og med Judas hus.

³² Den skal ikke være som den pakten jeg opprettet med deres fedre på den dagen da jeg tok dem ved hånden og førte dem ut□□ av landet Egypt, den pakten med meg som de brøt, enda jeg var deres ektemann, sier Herren.

33 Men dette er den pakten jeg vil opprette med Israels hus etter de dager, sier Herren: Jeg vil gi min lov i deres sinn og skrive den i deres hjerte. Jeg vil være ☐☐ deres Gud, og de skal være mitt folk.

34 De skal ikke lenger lære hver sin neste og hver sin bror og si: Kjenn Herren! For de skal alle kjenne meg, både små og store, sier Herren. For jeg vil forlate deres misgjerning og ikke lenger minnes deres synd.

Selv ☐☐ om tekstene er noe ulike, så taler dette om den samme pakt, altså Den nye Pakt i Jesu blod for Israel.

Som en sum kan vi lære at i denne pakten er det DHÅ som virker slik at denne nye pakt med tilhørende ny lov (gitt av Jesus fra hans trone på Sion i ☐☐ tusenårsriket) blir skrevet ☐☐ ikke på tavler eller i en bok, ☐☐ men i de troendes hjarter og sinn. Gud vil ved DHÅ gjøre det slik at de trofast følger alle hans bud. De skal holde Kristi lover ☐☐ og GJØRE etter dem. ☐☐ Gjernings-aspektet er tilbake idet at Israel i tusenårsriket får en helt ny lov, gitt dem av Kristus. Se også Jes. 2.

Men i vår tid med den frie nåden så er gjernings-aspektet helt borte. Vi skal ikke holde verken bud eller lov slik Mose loven lærer. Den er fjernet bort og avskaffet av Jesus da han døde ☐☐ på korset (Ef. 2, 14-15; Kol. 2, 14).

Men altså, i aposteltiden ☐☐ 28 – 62 e. Kr. virket DHÅ slik hos de troende at de maktet å overholde Mose lov samt Den nye Pakt i Jesu blod. De ble frelst av nåde, men under den betingelse at de skulle vise troen ved sine gjerninger, livsstil ☐☐ osv. Se Jakobs brev 2, 14...tro uten gjerninger regnes som en død tro.

I 1. Kor. 12-14 – kapitler om nådegaver i aposteltiden – finner vi at DHÅ ledet den enkelte i bruken av slike sterke gaver. Apostlene kunne ikke på egen vilje, eget initiativ bare dure i gang og svipe hele stedet de befant seg på med å helbrede alle syke. Hva det enn gjaldt, så var de avhengige av å ta imot spesiell ledelse av DHÅ.

1 Kor. 12, 7-11 lærer:

7 Men Åndens åpenbarelse blir gitt enhver til det som er gagnlig.

8 For til én blir det gitt visdoms tale ved Ånden, til en annen kunnskaps tale ved den samme Ånd,

9 en annen får tro (utover vanlig tro) ved den samme Ånd, en annen nådegaver til å helbrede ved den samme Ånd.

10 En annen får kraft til å gjøre undergjerninger, en annen gave til å tale profetisk, en annen gave til å prøve ånder. En annen får ulike slags tunger, en annen tyding av tunger.

11 Alt dette virker den ene og samme Ånd, som deler ut til

hver enkelt etter som han vil.

Jeg fremhever vers 7 og 11. Det viser at DHÅ ikke ble dirigert av apostlene, men apostlene av ham. De kunne intet gjøre hvis ikke Ånden først gav sitt besyv og ledet dem til å utføre miraklene.

DEN HELLIGE ÅND I EFESERNE OG KOLOSSERNE

Men DHÅ slik som vist i både Det gamle og nye testamente, sluttet helt å opptre og virke slik i den troende idet at Israel falt ifra Gud som nasjon, slik vi lærer av Apg. 28, 25-28.

Etter Israels fall, i 62 da Paulus var i Roma, så ble det åpenbart for ham av Gud at han nå hadde etablert en *ny husholdning*: Den med Guds nåde. Ef. 3, 1-3 i hht. 'hemmeligheten' – dette at fra da av skulle evangeliet om frelse ved tro på Jesus gis ut i hele verden. Tidligere var dette bare forkynt for jøder og proselytter. Men ved denne nye åpenbaring gitt Paulus for oss, så ble evangeliet gjort *internasjonalt* og var fritt uten noen pakter og uten noen Mose lov og forskrifter.

Også selve frelseshåpet slik det var i aposteltiden, håpet om Kongeriket i Israel med Jesus som regent på Sion, var satt på vent. Og det står ennå på vent, for i år 70 så ødela romerne Israel og annullerte nasjonen helt.

Derfor finner vi ikke noen lære fra Paulus som er som den han lærte før Israels fall, i hans to lærebrev til menighetens tidshusholdning, Efeserne/Kolosserne. Det er bare i disse to lærebrev til menigheten, som er oss kristne, at den nye nådefrelsen ved tro alene og Mose lov avskaffet/utslettet finnes. Bare i disse nevner Paulus 'hemmeligheten' – dette om den nye frie nådefrelsen der hele verden kunne bli frelst ved tro på Kristus, og ha himmelen der oppe som frelseshåp (Ef. 3, 1-9; Kol. 1, 25-26).

Min nettside er fullspekket med undervisning ut fra disse to lærebrev, der nådefrelsen blir forklart fra mange forskjellige vinkler og scenarier.

Vi finner ingen lære om: Kongeriket for Israel, Den nye Pakt til Israel, Jesu gjenkomst, Åndens mirakuløse nådegaver med helbredelse, tungetale, utdrivelse av onde ånder, profeti, usedvanlig tro, tungers tydning, visdoms tale, kunnskaps tale og kraftige gjerninger (f. eks. oppvekking av døde). Slikt som ble nevnt av Jesus i Mark. 16, og senere lagt ut i læreform av Paulus i 1. Kor. 12-14.

Vi finner således heller ikke dåp i vann, dåp med DHÅ, nattverd, formell offentlig bekjennelse av synd, Israels profetiske framtid, Israels 12-stammefolk.

Men vi finner en rekke eksempler på DHÅ – men nå i en annen rolle enn den vi ser i Kongerikets evangelium forkynt for Israel før de falt fra som Guds nasjon!

Vi skal se på alle tilfeller der DHÅ nevnes i de to menighetsbrevene nevnt.

EFESERBREVET

Ef. 1: ¹³ I ham har også dere, da dere fikk høre sannhetens ord, evangeliet om deres frelse, ja, i ham har også dere, da dere kom til troen, fått til innsegl **Den Hellige Ånd**, som var lovt,

¹⁴ han som er pantet på vår arv, inntil eiendomsfolkets forløsning, til pris for Guds herlighet.

¹⁷ Jeg ber om at vår Herre Jesu Kristi Gud, herlighetens Far, må gi dere visdoms og **åpenbarings Ånd** til kunnskap om seg,

Ef. 2: ¹⁸ For gjennom ham har vi begge adgang til Faderen i **én Ånd**.

²² I ham blir også dere, sammen med de andre, bygd opp til en **Guds bolig i Ånden**.

Ef. 3: ⁵ Det var ikke i tidligere tidsaldre gjort kjent for menneskenes barn slik som den nå er blitt åpenbart for hans hellige apostler og profeter **ved Ånden**:

¹⁶ Jeg ber om at han etter sin herlighets rikdom, ved **sin Ånd** må gi dere å styrkes med kraft i det indre menneske,

Ef. 4: ³ og legger vinn på å bevare **Åndens enhet** i fredens sambånd.

⁴ Det er ett legeme og **én Ånd**, likesom dere òg ble kalt med ett håp i deres kall.

³⁰ Og gjør ikke **Guds Hellige Ånd** sorg, han som dere har fått som segl til forløsningens dag.

Ef. 5: ¹⁸ Drikk dere ikke drukne av vin, for det fører bare til utskeielser, **men bli fylt av Ånden**,

19 så dere taler til hverandre med salmer og lovsanger og åndelige sanger, og synger og spiller for Herren i deres hjerter,

²⁰ og alltid takker Gud og Faderen for alle ting i vår Herre Jesu Kristi navn.

Ef. 6: ¹⁰ For øvrig: Bli sterke i **Herren og i hans veldige kraft!**

¹⁷ Ta frelsens hjelm og **Åndens sverd**, som er Guds ord.

¹⁸ Be til enhver tid i **Ånden** med all bønn og påkallelse. Vær årvåkne i dette, med all utholdenhet i bønn for alle de hellige.

I Efeserbrevet finner vi da at Paulus, innen brevets 6

kapitler, nevner DHÅ hele 13 ganger...for [] de som liker statistikk. Litt over 2 ganger pr. kapittel for å bruke millimeter-skalaen.

Men merk at ingen av de 13 gangene peker på DHÅ som en som virker tegn, under og mirakler. Heller ikke tungetale og profeti, eller kraftige gjerninger slik som utdrivelse av onde ånder eller oppvekkelse av døde.

I Ef. 5, 18-19 finner vi at Paulus[] formaner til å bli fylt av Ånden. Men da ikke i den forstand som ofte pinsekarismatikerne tenker: Slik at man kan få mirakler, tegn og under.[]

Nei, i stedet skriver Paulus...*så dere taler til hverandre med salmer og lovsanger og åndelige sanger, og synger[] og spiller for Herren i deres hjerter (v. 19).* [][]

Her kunne Paulus hatt en[] *alle tiders anledning*[] til å fremme dette med nådegavene og mirakler – men det er tydelig at dette var fjernet av Gud innen han skrev Efeserbrevet og Kolosserbrevet. Pinsevevnene er jo frelst, mener jeg, for de har en tydelig tro på Jesus – uten tvil. Men det er bare så trist at bevegelsen [] har havnet i en fantasi-verden der de feilaktig tror at miraklene hos apostlene er nedarvet til dem. De tror falskelig at pinse-kraften (se Apg. 2[] og Ånden som kom over disiplene) kom til jorden igjen,[] etter å ha vært borte[] i over 1800 år. Dette var tanken de hadde satt seg i hodet, disse evangelistene (William Seymour og Charles Parham) da de startet vekkelser-møter i 1906 i et leid lokale i Los Angeles, Azusa Street. (Les min separate artikkel om disse ting).

I Ef. 1, 13 ser vi at den kristne i hht. Paulus' lære, får DHÅ med én gang han kommer til troen og blir kristen. Uten håndspålegging eller å be 'Frelsesbønnen' (slik ofte pinsekarismatiske evangelister praktiserer), uten syndsbejnelser og liknende. Man får ganske enkelt og helt i[] *bokstavelig forstand*, DHÅ i sitt indre menneske ved å gjøre INGENTING i det ytre, men bare komme til tro på Jesus Kristus i ens indre.[]

Det er som Paulus skrev i Ef. 2, 8-9:[] «*For av nåde er dere frelst, det er ikke av dere selv, det er Guds gave. Ikke av gjerninger, for at ingen skal rose seg.*»

Paulus' siste formanings emne i Ef. 6, 18 – er at vi skal **be til enhver tid i Ånden**, og ha alle de hellige (alle kristne) i[] våre bønner på en utholdende måte. Hvis ikke dette var av ytterste viktighet, ville ikke Paulus skrevet ned dette til oss! [] Jeg mener personlig at Paulus nok hadde i tankene at det var de troendes[] *bevarelse i troen* som lå bak hans formaning. At alle troende forblir i troen og dermed blir frelst på forløsningens dag.

Allikevel – tross at Ånden er en kraft for oss troende: Den mest framtrædende gjerning som DHÅ virker i oss troende i dag, er at han utgjør for oss en garanti-faktor, en billett

inn til det himmelske der hos Kristus. Versene Ef. 1, 14 □
...pantet på vår arv, □□ og Ef. 4, 30 □□ ...som segl (billett)
til forløsningens dag.

KOLOSSERBREVET

□□ **Kol. 1:**□□ 8□□ Han har også fortalt oss om deres□
kjærlighet i Ånden.

9 Derfor har vi heller ikke holdt opp med å be for dere, □
like fra den dagen vi fikk høre om det. Vi ber om at dere
må fylles med kunnskap om Guds vilje i all□□ åndelig visdom
og forstand,

11 og blir styrket med□□ all kraft etter hans herlighets
makt, så dere kan ha all utholdenhet og tålmodighet.

29 For dette er det jeg arbeider, idet jeg strider i□□ hans
makt som virker i meg med kraft.

Kol. 2: □□□□ Ingen nevneelse av DHÅ.

Kol. 3: □□□□ Ingen nevneelse av DHÅ.

Kol. 4: □□□□ Ingen nevneelse av DHÅ.

Kolosserne har bare i sine 4 kapitler, nevneelse av DHÅ fire
ganger.

I vers Kol. 1, 9 pekes det på DHÅ – men i indirekte form,
idet han vil fylle oss med kunnskap om Guds vilje. Og i vers
11 ser vi at han ønsker å styrke oss med□□ all kraft etter
hans herlighets makt (Ånden) så at vi kan ha all utholdenhet
og tålmodighet i tjenesten. Meget viktig at vi tar dette til
oss.

KONKLUSJON

Vi må alle ta inn over oss Paulus sin helt overordnede
troslære fra Efeserne og Kolosserne. Der har han vist oss
det frie nådeevangeliet, som trådte i kraft det øyeblikket
at Gud sa farvel til Israel som sin nasjon,□□ slik vi leser i
Apg. 28, 25-28. □□ De ville ikke omvende seg og tro at Jesus
var Messias for Israel, og dette var Guds endelige
konklusjon om nasjonen, og han brøt da helt med dem. Paulus
ble den som forkynte dem dommen, idet han siterte Jes. 6 om
Israels åndelige blindhet, døvhhet og uforstand.

All forkynnelse av Guds Kongerike for Israel (ved apostlene
i årene 28 – 62) opphørte. Vi får ikke vite hva de 12
apostler gjorde i tiden etter Israels fall; bare Paulus blir
fulgt opp ved Lukas som skrev om ham – og Apostelgjerningene
lukkes idet vi har lest Apg. 28, 31.

I år 63 skrev han Efeserne/Kolosserne da han var fengslet
for annen gang og satt i cellen sin i Carcere Mamertino
fengselet i Roma. På grunn av at Gud ikke lenger handlet med
Israel ved å la apostlene□□ tilby dem Kongeriket på jord, så
var det at Paulus ble gjort til en Jesu Kristi fange for oss

hedninger (Ef. 3, 1-2) og dermed legger ut om den nye åpenbaringen – en hemmelighet som Gud hadde holdt skjult fra før han skapte verden. At vi hedninger også kunne høre med til Kristi legeme, menigheten av troende. Dermed ble jøder og hedninger gjort til ett i troen, slik Paulus lærer i Ef. 2, 14-15 – som en følge av at Kristus på korset hadde utslettet og avskaffet Mose lov med alle bud og forskrifter. Mose lov hadde virket som en skillevegg mellom jøde og hedning, men var nå revet ned i og med at Mose lov var avskaffet og søplet.

Dermed har vi da en oversikt over hvordan Den Hellige Ånd opererer og hjelper oss troende i menighetens tidshusholdning.

Det er umulig å være i troen på Jesus, uten at vi også har Den Hellige Ånd i oss.

Gracepano.com

KIRKEFEDRENE OG DERES FORFEILETE BIBELTOLKNINGER.

Den tidlige kristenhet i tiden etter apostlene ble ikke
forkynnere av Paulus' nådeevangelium, men
vranglærere
som holdt fram Mose Lov og frelse ved gjerninger!
JAN LILLEBY

Dette skrevet er hentet fra min bok «Paulus – den eneste apostel

Gud sendte til oss hedninger». Opplysningene er bearbejdet av Stuart Allen og hentet fra hans bok om kirkefedrene.

Det er de såkalte kirkefedrene som har gitt kristenheten dens etter hvert nedarvete måte å tolke Bibelen på.

Bibelen var jo ikke ordnet som én bok, men fra år cirka 70 og til år 400 ble de forskjellige apostoliske brev og skrifter tolket og omtalt av en rekke kirkefedre i etter-apostolisk tid.

De mest kjente navnene var Clemens av Rom 92 e. Kr., Papias 60-150 e. Kr., Ignatius 70-115 e. Kr., Tatian 110-172 e. Kr., Tertullian 160-222 e. Kr., Origenes 186-253 e. Kr., Justin Martyr 100-165 e. Kr. **Bilde:** Min bok om Paulus ligger til gratis avnyttelse her på nettsiden.

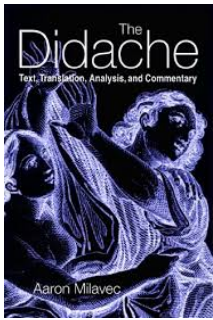
Det var først i det andre århundre at en bibel-kanon begynte å formes. Det trengtes jo ingen slik i den tiden da apostlene var i live, og de lærte ut Bibelens skrifter og deres epistler på rett måte. Det var ikke før i år 400 cirka e. Kr. at Det nye Testamente var samlet slik det forefinnes den dag i dag. I det østlige Romerriket ble dette ferdigstilt i år 367, slik det er kunngjort i det niende påskebrevet fra Athanasius, biskop i Aleksandria. I det vestlige riket ble en liknende konklusjon om NT gjort i Kartago i år 397.

Men fra og med tiden med de apostoliske fedre, var bare ett eller to evangelieskrifter kjent, samt epistlene til Paulus, men de hadde tvil omkring Hebreerbrevet. Men det viktige her er: Forstod dem undervisningen til Paulus, hvis skrifter er nøkkelen til sannhetene for denne tidshusholdning? Hva var det som egentlig skjedde etter at Paulus led martyrdøden?

Det synes som om – Timoteus' tjeneste sammen med Paulus til tross – det ikke finnes noen klar forståelse fra kirkefedrenes side etter Timoteus' tid var over.

Den tidligste læreform som vi finner etter at apostlene og Timoteus var borte, er *Didake*, eller som man kaller det 'De tolv apostlers lære', og skriftet 'Hyrden fra Hermas'.

Didakhe (norsk stavemåte) hevder å være nedlevert fra de tolv apostler omtalt i evangeliene, og der ikke Paulus er medregnet. *Didakhe læren* ble oppdaget i et gresk manus i Konstantinopel i 1873, og utgitt av Bryennius i 1883. Altså et meget sent oppdaget skrift fra den tidligste etterapostoliske tiden, og hadde mest sannsynlig basis i den såkalte 'Misjonsbefalingen' i Matt. 28, 19: "Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler, idet dere døper dem til Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds navn, og lærer dem å holde alt det jeg har befalt dere." *Didakhe* ble den tidlige læreboken for kirken. Det er datert til tidlig i det andre århundre.

Det kan bare fastslås: *Didakhe* er som å komme inn i en helt annen verden, enn den nådelære som vi finner hos Paulus. De følgende sitatene vil vise hvordan *Didake* helt forfeiler å holde frem Paulus' nådeevangelium:

"Hold ikke frem hendene dine for å motta, og så trekke dem tilbake når det kommer til å gi igjen. Der du gjennom dine hender har gjort deg fortjent til en løsesum for dine synder, så ikke nøl med å gi det" (4, 6-7).

"Pass på at ingen leder deg bort fra denne læren, for slike lærer deg uten Gud. Dersom du kan bære hele åket fra Herren, blir du fullkommen, men hvis ikke, så gjør det du kan" (6, 2).

"Dine fastedager må ikke være på de samme dagene som hyklerne, for de faster på mandager og torsdager, men du må faste på onsdager og fredager" (8, 1).

"Så du skal ta dine første-frukter av produktet fra din vinpresse og fra korntreskingen og fra krøtter og sau, og gi første-fruktene (innhøstningen) til profetene, for de er deres ypperste prester" (13, 3).

Det hele er bare utrolig fjernt fra Paulus og hans klare nådelære ved at vi kun kan frelses ved ren tro på Kristus, ikke ved egne gjerninger for at ingen skal rose seg (Ef. 2, 6-8).

Hopper vi så opp til Clemens' første brev (biskop i Rom 88-97 e. Kr.), kan vi lese noen utvalgte sitat: (Man mener at skriftet er fra cirka 90-95 e. Kr.)

(Clemens epistel var et forsøk på å rette opp flere dårlige holdninger i kirken i Korint)

"La våre barn ta del i kristen opplæring, la dem lære hvilken kraft ydmykhet innfor Gud har, hva ren kjærlighet kan gjøre med Gud, hvor god og stor frykten for Ham er, og hvordan den frelser dem som lever i den med hellighet og et rent sinn. For Han er den som ransaker tanker og begjær, Hans åndepust er i oss, og når det behager Ham, tar han det bort. (21, 8).

"La oss ikle oss harmoni, i ydmykhet og selvkontroll, og avholde oss fra all sladder og baktalelse, og bli

rettferdiggjort ved gjerninger, og ikke ved ord.” (30, 3)

Clemens kunne ikke komme lenger bort fra Paulus! Bli frelst/rettferdiggjort ved gjerninger?

Ignatius, biskop i Antiokia, levde tidlig i det andre århundre, og ble fordømt av Rom og sendt til Collosseum for å kastes for løvene. Eusebius skrev at Ignatius ble martyrdødd omkring år 107-108.

En av Ignatius' ubibelske lærer var at han fremholdt biskopens embete som det ypperste, som en som absolutt skulle være overordnet.

”Så det er klart at vi må se på biskopen som vi ser på Herren selv...” (Ef 4, 1)

”Jeg formaner dere, vær ivrige etter å gjøre alle ting i gudelig harmoni, med biskopen på setet i Guds sted” (Ef. 6, 1).

”Når dere underordner dere under biskopen som under Jesus Kristus, virker dere for meg som slike som lever – ikke på en menneskelig måte – men slik som Jesus Kristus.” (Trall. 2, 1).

Ignatius skulle bare ha visst at han ved sine merkelige opphøyelser av biskopens stilling, la et frø som siden fikk den romersk Katolske kirken til å vokse frem...med all dens politiske makt og etter hvert med det ubibelske paveveldet, som eksisterer den dag i dag.

Polycarp innrømmet at han ikke helt hadde forstått Paulus, da han skrev til filipperne cirka 50 år etter apostelens død:

” For verken jeg eller noen andre som meg, kan følge den visdom vi finner hos den velsignete og opphøyede Paulus, som, da han var iblant dere, ansikt til og ansikt med den tidens menn, nøye og trofast ytret sin lære om sannheten....” (Fil. 3, 2).

Det kunne trekkes frem mange andre eksempler fra kirkefedrene, men dette får holde. Jeg nevner bare helt kort at *’Hyrden fra Hermas’* kanskje er det verste skrevet fra den tidlige tiden. Han var samtidig med Clemens, og hevdet å være profet og at han hadde englebesøk; skriftet hans tar for seg en forventet *’apokalypse’*. Man må anse hele hans skrift som ren falsklære og oppspinn!

Vi finner at de ikke på noen måte hadde forstått Paulus rett – deres mange skrifter er preget av stor mangel i bibellære om Guds virkelige nåde, slik vi kan lese i Efeserne, Kolosserne og andre epistler fra Paulus.

Deres skriv er preget av at de holdt frem Kongerikets læreinnhold, altså tilbudet til Israel om et Kongerike i Israel med Jesus som konge. Og den tilhørende lære som gjaldt Kongeriket. Og de mente at dette var noe som tilhørte – ikke Israel – men kirken, menigheten.

Konsekvent finner vi bl.a. som resultat at pavekirken holder på Peter som den som kirken har sin suksesjon fra. De overser fullstendig at det er bare Paulus som ble brukt av Gud overfor hedningene utenfor Israel. De overser fullstendig at Paulus selv viser oss at BARE han, ble

apostel for hedningene. Med andre ord, da er alle de andre apostlene å betrakte som apostler for jødene, Israel!

Mye av den katolske villfarelse har dessverre også overlevd i lutherske kretser, og derfra smittet mye over på alle de frikirkelige trossamfunnene i større eller mindre grad. Luther og Melankton ryddet ikke opp i disse skjevhetene. Det synes som om Luther ikke i det hele tatt forstod Paulus' særstilling som apostel for oss hedninger. Luther så ikke i Bibelen at de tolv apostlers tjeneste var bare til Israel, i et lukket internt oppgjør mellom Gud og Israel.

Det er derfor det er på sin plass med en bok som kan hjelpe den troende kristne i å rydde opp i disse nedarvete misforståelsene. (Se min bok om Paulus...)

Og sist, men ikke minst, denne nedarvete mangel på å forstå Paulus' rette plass i NT har forvoldt mange dårlige bibeloversettelser ikke bare i Norge, men verden over.

Det meste av mine referanser til kirkefedrenes lære er hentet fra en bok av Stuart Allen, London, 1969 "The Early Centuries and the Truth". Men leseren kan gjerne gå til sitt lokale bibliotek, der det finnes mye stoff om kirkefedrene, samt selvsagt om Luther mv.

La meg legge til hva Stuart Allen selv konkluderte sin bok med, fra side 32:

"Når vi oppsummerer læren til de apostoliske fedrene, hva finner vi? Man er overrasket og faktisk sjokkert over å oppdage at ingen av dem hadde noen klar oppfatning av nådeevangeliet, som på guddommelig vis ble overlevert fra apostelen Paulus og lært frem av ham. Rom. 11,6 fikk aldri helt grepet på dem: "Og er det ved nåde, da er det ikke lenger av gjerninger, ellers ville nåde ikke lenger være nåde."

Skal da kirkefedrene ha hele skylda for at kristenheten aldri har kunnet lære seg hvordan det har seg med evangeliet og menighetens husholdning? Nei, selv om det begynte med disse og deres store feilgrep og misforståelser, burde vi i så lang ettertid klare å rette det opp. Vi har jo epistlene, som kan leses av alle og enhver. Men problematikken i vår tid, så lenge etter både kirkefedrene, Luther og stifterne av de klassiske kirkesamfunnene og pinsekarismatiske samfunn, ligger konsentrert mest omkring det faktum at man nå blander Paulus' rene nådelære fra hans menighetsepistler, med hans forrige lære og apostlenes lære som den gang ble gitt Israel i Den nye Pakt. Man skiller ikke ut hva som er til menigheten kun, og hva som er til Israel kun.

Jeg personlig mener at alle kristne som kan og som har fått kunnskap om disse ting, burde gå i gang og lære dette ut, over alt. Vi bør alle som én, etterkomme Paulus' ord til Timoteus i 2 Tim. 2, 15: "Legg vinn på å kunne framstille deg for Gud som en som holder prøve, en arbeider som ikke har noe å skamme seg over, en som på rett måte utdeler sannhetens ord."

Den engelske oversettelsen er bedre, da den viser at det er

snakk om å ikke bare utdele ordet, men *oppdele det rett*, slik at sammenhengen blir riktig:

"...and accurately dividing the Word of Truth."

Det er klart at dersom man både må kjempe med denne helt avsporete bibelforståelse som her framkommer av kirkefedrene, og i tillegg måtte kjempe med den mangelfulle bibeloversettelse (som jo er et indirekte resultat av disses bibeltolkinger), da er dette blitt et ganske uoverstigelig fjell for de fleste. Selv de godt lærde kan få problemer med et slik kombinert *åndelig og mentalt monster*.

Vi ser dette demonstrert tydelig for oss gjennom de mangelfulle bibeloversettelsene både her til lands og ellers.

Gracepano.com

«**ETT NYTT MENNESKE**»

MENIGHETEN ER DEN ENESTE GRUPPE TROENDE I BIBELEN SOM HAR HIMMELEN SOM HÅP!

JAN LILLEBY

□□□□ **D**et troende messianske Israel som vi ser i de fire evangelier og i Apostelgjerningene, de var gitt å ha det profeterte/lovte Guds Kongerike i Israel, det *gjenreiste kongeriket* etter Davids modell – som deres frelses håp. Dette er tørre bibelske fakta. □□ Alle da levende israelitter og jøder som trodde Jesus, de forstod jo at dette innebar at romerne ville bli forjaget og vist bort, idet Jesus hadde kommet fra himmelen med sin makts englehærer osv. Deres perspektiv var aldeles ikke himmelen der oppe hos Gud, men Jesus her nede hos dem! Slik var det bare. Det kan ikke diskuteres.

Apostlene med først Peter i spissen – fra år 28 til omkring år 44 (fra Apg. 1 til 12 kap.) – siden *tillagt* den 13. apostel, Paulus fra år 34 til år 62 (fra Apg. 9 til 28 kap.) holdt den samme forkynnelsen i hele den samlede tiden med Apostelgjerningene, cirka *34-35 år*, som gikk ut på at Jesus skulle komme tilbake idet Israel hadde omvendt seg og tatt vanddåpen. Peter lærte dette innen Israels grenser, og Paulus lærte dette i diasporaen i provinsene i Romerriket. □

Jesu forventede gjenkomst går som en rød tråd gjennom Apostelgjerningene samt i brever som var skrevet i det samme tidsrommet. □□

(Bare Efeserne og Kolosserne ble skrevet ETTER at Apostelgjerningene ble lukket i år 62. Dette kommer jeg tilbake til).

Et godt eksempel er Peters to taler i Apg. 2 og 3. Særlig Apg. 3, 19-21 sier mye:

«Gjør derfor bot og vend om, så skal deres synder bli strøket ut. Da skal Herren gi tider med lindring, og han skal **sende den Messias** som er bestemt for dere, Jesus. Han skal være i himmelen inntil den tid kommer da alt det gjenopprettes som Gud har talt om fra eldgamle dager gjennom sine hellige profeter.»

Den siste linjen her i Peters tale, henviser til at Jesus kommer ned fra himmelen i apostlenes levetid (!) forutsatt at Israel først har omvendt seg til ham nasjonalt!

Perspektivet både hos Peter og Paulus i Apostelgjerningenes tid var hele tiden deres håp og forventning om at Jesus skulle komme i deres levetid. De så aldri for seg at det eventuelt skulle gå nesten 2000 år inn i framtiden.

I 1. tessaloniker brev peker Paulus på at når Jesus kommer fra himmelen, så skal han samle de troende hos seg (1 Tess. 2, 1). De hadde **ikke** himmelen der oppe som frelses håp. Det er hundre prosent sikkert! Deres frelse lå helt på at Jesus skulle komme tilbake, og han skulle da samle dem hos seg og inn i sitt jordiske kongerike, Riket for Israel, blant annet profetert av Daniel 2, 44.

Gabriel, engelen som talte mye med Daniel i sin tid, han ble også sendt til jomfru Maria flere hundre år etterpå, i år 5-6 f. Kr. (justert årstall pga. feil i Den tidlige kirkens angivelser) med budskapet om at hun skulle bli gravid og føde Jesus. Hans ord talte om dette **Riket for Israel** slik:

Lukas 1, 32-33: «Han skal være stor og kalles den Høyestes Sønn. Gud Herren skal gi ham hans far Davids trone, 33: og han skal være **konge over Jacobs hus** til evig tid, og det skal ikke være ende på hans kongedømme.»

De alle holdt i denne tiden Mose lov og bud/forskrifter sammen med Jesu lære om nåden i Den nye Pakt til Israel. Dette er det ingen tvil om, og nær sagt alle kjente teologer og bibelgranskere er enige i dette. Det bevitnes jo også av Bibelen selv, i Apg. 21, 20 da Paulus kom til Jerusalem forsamlingen, og Jakob var leder der i år 58, 30 år etter pinsedag i Apg. 2, mens pinsefeiringen var i gang. Da sier han til Paulus:

«Du ser, bror, at mange tusen blant jødene er kommet til troen (på Jesus som Messias), **og alle er de nidkjære for Loven.**»

At det gjaldt det jordiske/israelittiske kongeriket som frelses håp, avspeiles allerede før apostlene tok til med tjenesten, mens Jesus nylig hadde oppstått fra de døde; i Apg. 1, 6 etter at Jesus hadde undervist dem i 40 dager om det som gjaldt det jordiske messianske kongeriket i Israel, spør disiplene ham:

«...Herre, er det på den tiden du vil **gjenreise riket for**

Israel?»

Tids-punktet referert til her ses i vers 5, om at Den Hellige Ånd skulle komme over dem. Og Jesus svarte da at det ikke var dem gitt å vite om eksakte timer, dager og år som Faderen hadde fastsatt. Men han nektet altså ikke for at Israel virkelig skulle gjenreises.

Hopper vi så til Apg. 28, 31 – siste verset i boken, så har intet forandret seg fra deres tid da de hørte Jesus undervise i år 28 og til at Paulus i Roma år 62 utførte forkynnelse om Guds jordiske kongerike:

«Han (Paulus) forkynte Guds rike og lærte om den Herre Jesus med all frimodighet, uten hindring.» Også her er dette i betydning av tusenårsriket for Israel.

Det er hevet over enhver tvil at de messianske kristne troende jøder og proselytter i tiden med Apostelgjerningene forventet et jordisk kongerike å bli opprettet i Israel ved Jesu snarlige komme! Himmelen der oppe hos Gud var aldri frelses håpet.

MED PAULUS SIN ÅPENBARING AV 'HEMMELIGHETEN'
I EF. 3, 1-9 SÅ KOM HIMMELEN SOM FRELSSES HÅP

Vi finner ingen annen gruppe overhodet i Bibelen til hvilken Gud har tilbudt en himmel-frelse hos seg selv oppe i himlene over alle himler. Som de engelsk-talende har begynt å kalle for «The Super-Heaven». Det kommer av det greske ordet *Epiuranos*, som betyr nettopp dette. Det er ikke en frelse som har med jorden her nede å gjøre. Efeserbrevet 1 og 2 (se disse to kapitlene nedenfor), er proppfull av Paulus' utlegning om vår himmelske velsignelse i Kristus, og taler intet om jordiske løfter, eller jordisk prakt og rikdom. Alt dreier seg om himmelen. Erke-typisk i de to menighets-brevene er at vi finner ikke det minste spor av Guds Kongerike i Israel som noe frelseshåp. Ingen tale om Jesu synlige gjenkomst til jorden, ingen ord om Mose lov annet enn der han poengterer at loven er kastet bort (avskaffet én gang for alle).

Kol. 2, 16-17 viser at også matforskriftene i Mose lov samt høytider er kastet:

«La derfor ingen dømme dere for mat eller drikke eller med hensyn til høytider eller nymåne dager eller sabbat! 17: Dette er bare en skygge av det som skulle komme, men selve legemet hører Kristus til.»

Jeg liker særlig vers 14 i sammenhengen av at Mose lov er

søplet:

«Han **utslettet** skyldbrevet mot oss (jødene under loven), som var skrevet med bud, det som gikk oss (jødene) imot. **Det tok han bort da han naglet det til korset.**»

Kan det sies tydeligere – når vi legger dette til Ef. 2, 14-15 om at Mose lov er avskaffet?

Dette er et så utrolig grundig **opprenskings-arbeide utført av Jesus på korset**, at det praktisk talt forteller oss at Bibelen som bok aldri var skrevet til «Ett nytt Menneske» - Kristi legeme for hvilket Jesus er Hode. For vi forholder oss ikke til 1. Jødernes historie 2. Verdens historie 3. Mose lov og forskrifter gitt en gang til Israel i Sinai 4. Israel som nasjon i gamle tider eller i moderne tider 5. Den nye Pakt i Jesu blod, tilbudt Israel av apostlene 6. Israels lovte framtidige kongerike, inkludert de 12 stammene.

Vi kan bare forholde oss til Paulus' åpenbaring av 'hemmeligheten' – dette at vi hedninger, samt også den individuelle jøde – folk fra hele verden kan bli frelst ved tro på Jesus og uten å framvise lovgjerninger og egne prestasjoner.

Menigheten har aldri vært åpenbart/omtalt i Det gamle Testamente, ei heller i Det nye Testamente, unntatt i Efeserne og Kolosserne. Dette betyr at i praksis så er

Bibelens bok oss helt uvedkommende – men med unntak av de to nevnte brevene skrevet av Paulus. Jeg snakker om selve troslæren, som du forstår.

Hva skal vel vi hente ut ved å lese Mose lov? Lese om apostlenes mirakler og undere da de ennå tjente under loven? Jesu jordiske tjeneste? Jesus selv sa at han var bare sendt til de *fortapte fårene av Israels hus...altså ikke til oss hedninger.* Hva skal vi med historikken til jødernes stamfar, Abraham? Vi er velsignet i Kristus og ikke i Abraham. Det er bare i Efeserne og Kolosserne at vi har ord fra Gud skrevet til oss, menigheten, vi som er lovt himmelen der oppe med Kristus. Da er det naturlig at vi lærer fra Paulus, vår apostel, hedningenes apostel, og tar til oss av hans formaninger på Guds og Kristi vegne!

Joda, joda...klart at vi kan være interessert i all bibelsk historikk, og Bibelen som sådan, men den har ellers ikke noe som understøtter oss i frelsen...for det er bare i de nevnte to brev at det finnes troslære til menigheten, det Paulus kalte *ett nytt menneske*.

Dette skulle være ukomplisert å forstå mener jeg.

Menigheten har ingen pakter med Gud, men vi har det som er mye bedre: Den frie nåde gitt oss som en gave. Ef. 2, 8-9.

ETT NYTT MENNESKE

Med basis i Tom Ballingers artikkel «One New Man» som du finner på den engelske delen av min nettside, så skal vi se på de mest framtrepende fakta om dette.

Paulus skrev jo i Ef. 2, 15 at dette nye mennesket, Kristi legeme for hvilket han er Hode, ble til ved at Kristus lot

Mose lov og bud 'nagles fast til korset ved Jesu kropp' – Jesus UTSLETTET MOSE LOV!!! ☐☐ Kalt for skyldbrevet mot jødene.☐☐ Han TOK DET BORT I DET HAN NAGLET DET TIL KORSET. Slik jeg siterte ovenfor fra Kol. 2, 14.

Her er detaljer vi bør merke oss om dette «Ett nytt Menneske» - som jo er menigheten, bestående av troende kristne fra hele verden.☐☐ **Tom Ballinger**☐☐ poengterer følgende:

 # ☐☐ ☐☐☐ Dette☐☐ nye menneske, menigheten,☐☐ er ikke i slekt med Abraham og Israel.

I Ef. 2, 12 skrev Paulus at legemet er som☐☐ «fremmede for paktene med deres løfte☐☐ – utestengt fra Israels borgerrett...» ☐☐☐☐ En fremmed for Israel er det samme som å være uten slektskap med Israel og Abraham, mens forsamlingen i Apostelgjernings-tiden var bestående av☐☐ *troende slektninger*☐☐ fra Abrahams linje, han var deres☐☐ fysiske stamfar (se Gal. 3, 39 og Rom. 4, 9-16).☐☐ Det er derfor at Paulus skrev i Ef. 4, 6 at vi frelste i dette☐☐ *nye menneske, menigheten,*☐☐ har bare én Gud og Far. Mens Apg. forsamlingen hadde TO FEDRE, Gud og Abraham. Det er også ganske betegnende at man finne Abrahams navn nevnt 19 ganger i brev skrevet i Apg. tiden, men nevnes ikke én eneste gang i Efeserne og Kolosserne.

 # ☐☐☐☐ Dette☐☐ nye menneske,☐☐ menigheten,☐☐ er ikke podet inn i Israels 'gode oljetre'

(Rom. 11, 17). I tiden med Apg. var medlemmene av hedningene (grekerne) podet inn på Israels gode oljetre. Som proselytter vel og merke. Men ved avslutningen av Apg. tiden (etter Apg. 28 kap.) ble det 'gode oljetre', Israel, hugget ned og kastet...og var dermed ikke lenger Guds folk/nasjon. Det var ikke lenger noe oljetre (Israel) å bli podet inn i som en proselytt. I stedet ble det fra den tid av «Ett nytt Menneske» - som hørte med til Kristi legeme, Ef. 5, 30.

 # ☐☐☐☐ Dette☐☐ nye menneske, menigheten,☐☐ har ingen del i Israels åndelige goder.

Forsamlingen av jøder/proselytter i Apg. tiden var velsignet med 'Abrahams velsignelser' og 'Israels åndelige goder' (Rom. 15, 27 og Gal. 3, 14). Men vi,☐☐ *ett nytt menneske, menigheten,*☐☐ er nå VELSIGNET MED ALL ÅNDELIG VELSIGNELSE I HIMMELEN I KRISTUS (Ef. 1, 3). Dette finner vi spesielt framhevet i Efeser brevet og Kolosserne. ☐☐ Se nedenfor.

 # ☐☐☐☐ Dette☐☐ nye mennesket, menigheten,☐☐ har en arv i det himmelske kongeriket der oppe, og ikke et jordisk.

Forsamlingen i Apg. tiden hadde en arv i Guds Kongerike (2. Tess.1, 4-5; 1. Kor. 15, 50; Apg. 14, 21-22) som var et jordisk kongerike lovt og tilbudt til Israel og de som var nasjonens allierte (Dan. 2, 44; Lukas 8, 1; Apg. 1, 3-6). Men dette☐☐ *nye menneske*☐☐ i Efeserne og Kolosserne, er gitt en bedre arv i et bedre kongerike. Vår arv (frelse) er gitt oss i☐☐ 'hans elskede Sønnns rike'☐☐ Kol. 1, 12-13.☐☐ Dette himmelske riket der oppe er der hvor nå Kristus sitter ved

Guds høyre hånd i herlighet (Kol. 3, 1-3; 2. Tim. 4, 18; Fil. 3, 20). Dette□□ nye menneske, menigheten,□□ er allerede blitt gitt en□□ 'forhånds-plass'□□ hos Kristus i himmelen, i hht. Kol. 1, 13 og Ef. 2, 6.

Jeg stopper der hva gjelder utdrag fra Tom Ballingers oppsett.□□ Vil du lese hele så finner du altså hans engelske artikkel her på nettsiden.

Er det ikke betegnende å legge merke til at Paulus, på Kristi og Guds vegne, tydelig og utildekket kaller oss for 'Ett□□ **NYTT**□□ Menneske'? □□ Med vekt på NYTT.

Dersom det er nytt, ja da er dette ikke tidligere i historien å finne. Da finner vi det ikke i noen del av Bibelen som er skrevet før Efeserbrevet i år 63 e. Kr.

DERMED ER VI HELT SIKRE PÅ AT VI IKKE PÅ NOEN MÅTE KAN FORVEKSLES MED TROENDE I BIBELEN SOM NEVNES FØR EFESER BREVET BLE SKREVET.□□ VI HAR EN SÆREGEN SEPARAT FRELSE HOS KRISTUS SOM DE TROENDE I APOSTELGJERNINGENE IKKE HADDE.

Vi kan heller ikke gå den andre veien, og for eksempel 'lese inn' Markus 16 i dette□□ nye menneske, menigheten□□ i den frie nåden – og tenke at vi skal ha tegn, under, mirakler, utdrivelse av□□ demoner, osv. Dette har ikke noe med det□□ nye menneske□□ å gjøre. I Efeserne/Kolosserne finner vi ikke mirakler lovt den troende. Det er himmelen der oppe som er vårt 'mirakel', intet mindre!

Nedenfor har jeg lagt inn Efeser brevets kapitler 1 og 2. Proppfullt av himmelske velsignelser, himmelske løfter, ja så ytterst fabelaktig at vi må klype oss i armen og si□□ 'er det virkelig, eller drømmer jeg?' □□ Jeg kan bare fastslå: Nei, du drømmer ikke. Dette er hundre prosent virkelig...selv om det overgår alt vi kan tenke oss.

SJEKK UT EFESERNE 1 OG 2 – OG ALL VELSIGNELSE
GITT OSS AV HERREN I TROEN!

Vær oppmerksom på at Efeserne og Kolosserne er fra Paulus' side gitt ut som sirkulær-brev! De ble sendt rundt i alle menighetene og lest opp av hans medarbeidere. Dermed vet vi at brevene gjelder alle troende□□ kristne i hele verden med den mangfoldige befolkning og til ubestemt tid, inntil Gud avslutter menighetens husholdning på jord og tar oss hjem.

Efeserne 1

«1-Paulus, ved Guds vilje Jesu Kristi apostel - til de hellige i Efesus, som tror på Kristus Jesus. 2□□ -Nåde være med dere og fred fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus!
□

3□□ -Lovet være Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, han som har velsignet oss med all åndelig velsignelse i himmelen i Kristus.□□

4□□ -For i ham har han utvalgt oss før verdens grunnvoll ble lagt, for at vi skulle være hellige og ulastelige for hans åsyn. I kjærlighet 5□□ -har han forut bestemt oss til å få barnekår hos seg ved Jesus Kristus, etter sin frie viljes råd, 6□□ -til pris for sin nådes herlighet, som han ga oss i Den Elskede. 7□□ -I ham har vi forløsningen ved hans blod, syndenes forlatelse, etter hans nådes rikdom. 8□□ -Denne nåde har han gitt oss i rikt mål, med all visdom og forstand, 9□□ -da han kunngjorde oss sin viljes mysterium□□ (hemmelighet), etter sitt frie råd, som han forut fattet hos seg selv, 10□□ -om et frelseshushold i tidenes fylde: å samle alt til ett i Kristus, både det som er i himmelen og det som er på jorden. 11□□ -I ham har vi også fått del i arven, etter at vi forut var bestemt til det etter hans forsett som setter alt i verk etter sin viljes råd, 12□□ -for at vi skulle være til pris for hans herlighet, vi som forut hadde håpet på Kristus. 13□□ -I ham har også dere, da dere fikk høre sannhetens ord, evangeliet om deres frelse, ja, i ham har også dere, da dere kom til troen, fått til innsegl Den Hellige Ånd, som var lovt, 14□□ -han som er pantet på vår arv, inntil eiendomsfolkets forløsning, til pris for Guds herlighet.□□

15□□ -Derfor, etter at jeg har hørt om deres tro på Herren Jesus, og om deres kjærlighet til alle de hellige,□□

16□□ -holder jeg ikke opp med å takke Gud for dere når jeg minnes dere i bønnene mine. 17□□ -Jeg ber om at vår Herre Jesu Kristi Gud, herlighetens Far, må gi dere visdoms og åpenbarings Ånd til kunnskap om seg, 18□□ -og gi deres hjerter opplyste øyne, så dere kan forstå hvilket håp han har kalt dere til, hvor rik på herlighet hans arv er blant de hellige, 19□□ -og hvor overveldende stor hans makt er for oss som tror, etter virksomheten av hans veldige kraft. 20□□ -Det var denne han viste på Kristus da han reiste ham opp fra de døde og satte ham ved sin høyre hånd i himmelen, 21□□ -over all makt og myndighet, over alt velde og herredømme og over hvert navn som nevnes, ikke bare i denne verden, men også i den kommende. 22□□ -Alt la han under hans føtter, og ga ham som hode over alle ting til menigheten, 23□□ -som er hans legeme, fylt av ham som fyller alt i alle».□□

Efeserne 2

«1□□ -Også dere har han gjort levende, dere som var døde ved deres overtredelser og synder. 2□□ -I disse vandret dere før på denne verdens vis, etter høvdingen over luftens makter, den ånd som nå er virksom i vantroens barn. 3□□ -Også vi vandret alle blant dem i vårt kjøds lyster, og vi gjorde kjødets og tankenes vilje. Vi var av naturen vredens barn likesom de andre. 4□□ -Men Gud, som er rik på miskunn, har, på grunn av sin store kjærlighet som han elsket oss med, 5□□ -gjort oss levende med Kristus, vi som var døde ved våre

overtredelser. Av nåde er dere frelst. 6□□ -Han reiste oss opp sammen med ham og satte oss med ham i himmelen, i Kristus Jesus, 7□□ -for at han i de kommende tider kunne vise sin nådes overveldende rikdom i godhet mot oss i Kristus Jesus. 8□□ -For av nåde er dere frelst, ved tro. Og dette er ikke av dere selv, det er Guds gave. 9□□ -Det er ikke av gjerninger, for at ikke noen skal rose seg. 10□□ -For vi er hans verk, skapt i Kristus Jesus til gode gjerninger, som Gud forut har lagt ferdige for at vi skulle vandre i dem.□□

11□□ -Husk derfor at dere før var hedninger i kjødet, og ble kalt uomskårne av de såkalte omskårne, de som med hånd er omskåret på kjødet.□□

12□□ -Husk at dere på den tid var uten Kristus, utestengt fra Israels borgerrett og fremmede for paktene med deres løfte. Dere var uten håp og uten Gud i verden. 13□□ -Men nå, i Kristus Jesus, er dere som før var langt borte, kommet nær til ved Kristi blod. 14□□ -For han er vår fred, han som gjorde de to til ett og brøt ned det gjerdet som skilte dem, fiendskapet, da han ved sitt kjød 15□□ -avskaffet den loven som kom med bud og forskrifter. Dette gjorde han for i seg selv å skape de to til ett nytt menneske og slik stifte fred, 16□□ -og i ett legeme forlike dem begge med Gud ved korset, for der drepte han fiendskapet. 17□□ -Og han kom og forkynte evangeliet om fred for dere som var langt borte, og fred for dem som var nær ved. 18□□ -For gjennom ham har vi begge adgang til Faderen i én Ånd. 19□□ -Så er dere da ikke lenger fremmede og utlendinger, men dere er de helliges medborgere og Guds husfolk, 20□□ -bygd opp på apostlenes og profetenes grunnvoll, og hjørnesteinen er Kristus Jesus selv. 21□□ -I ham blir hele bygningen føyd sammen og vokser til et hellig tempel i Herren. 22□□ -I ham blir også dere, sammen med de andre, bygd opp til en Guds bolig i Ånden»

Det er helt soleklart at vi ikke kan blande dette – verken Efeserne kapittel 1 og 2, eller resten av brevet, ei heller Kolosser brevet, med den øvrige Bibel kanon!

Dette er en□□ **eksklusiv fri nådefrelse**□□ gitt oss gjennom Guds apostel for oss hedninger, Paulus, og faktisk er det gitt som en ren gave. Noe vi ikke kan tjene oss opp til på noen måte.□□ Dette er helt ufattelig stort!

Vi – Kristi legeme på jord, også kalt «Ett nytt Menneske» - □□ kan ikke blandes sammen eller forveksles med andre frelsesgrupper i troen funnet i Bibelen.□□

Jeg avslutter med Paulus' himmel-formaning i Kol. 3, 1-4:
«Er dere da reist opp med Kristus, så søk det som er der oppe, der Kristus sitter ved Guds høyre hånd.□□ 2□□ -La deres sinn være vendt mot det som er der oppe, ikke mot det som er på jorden.□□ 3□□ -Dere er jo døde, og deres liv er skjult med Kristus i Gud.□□ 4□□ -Når Kristus, vårt liv, åpenbares, da skal også dere åpenbares med ham i herlighet.»

NÅDEEVANGELIET VED PAULUS' TJENESTE SETT I GEOGRAFISK PERSPEKTIV

JAN LILLEBY

□□ □□□□ **J**eg har skrevet massevis om Paulus sin tjeneste for å gi det frie nådeevangeliet til verden. Slik han□□ gjorde etter at først Israel hadde falt fra Gud i år 60-62 da han var i Roma, Apg. 28, 25-31. Nådeevangeliet framgår som resonnement i Efeserbrevet og Kolosserbrevet, og ikke i noen av de andre NT skrivene. De er skrevet UTENFOR apostelhistorien i Apostelgjerningene, og selvsagt også utenfor de fire evangelier. De to brevene var hevet over 'hvilken menighet de var tilskrevet': Paulus ba medarbeiderne å□□ *sirkulere brevene*□□ blant alle de aktuelle menighetene i området, (Kol. 4, 16).

Læren var altså ikke slik at□□ den bare gjaldt de to menighetene Efesus og Kolossæ, men alle som lå i området. De er av samme betydning i all ettertids: De er skrevet til hele verden, hedningene, ikke jødene først og fremst, men enkelt-jøder er velkomne inn i nådefrelsen. Kol. 3, 11 er□□ klar: *«Her er ikke greker eller jøde, omskåret eller uomskåret, barbar, skyter, trell, fri – Kristus er alt og i alle.»*

Lukas endte sin omfattende bok om de i alt tretten apostlenes tjeneste, da han skrev i Apg. 28, 30-31 – at Paulus i to år holdt samtaler□□ (med jødene hovedsakelig) for å overbevise dem om at Jesus var Messias for Israel og det lovte kongeriket varslet av profetene.

«To hele år ble Paulus i det herberge han hadde leid, og han tok imot alle som kom til ham. □□ 31: Han forkynte Guds rike (les: Det tusenårige kongeriket) og lærte om den Herre Jesus med all frimodighet, uten hindring.»

I verset før de tre siste, vers 28, finner vi hans varsel om at nå hadde Gud vendt seg til hedningeverden pga. Israels vedholdte vantrø:

*«Så skal dere da vite at denne Guds frelse er blitt□□ **sendt til hedningene**, og de skal høre.»*

Paulus' ord blir da en□□ *kontrast*□□ til Peters ord i Apg. 10, 36 – og som viser tydelig at Peter bare var sendt til 'de omskårne' – jødene, mens Paulus også var sendt til hedningene, 'de uomskårne'□□ (Gal. 2, 6-7):

*«Det ord som han□□ **sendte til Israels barn**, da han i evangeliet (om Guds kongerike for Israel) forkynte fred ved Jesus Kristus – han er alles Herre.»*

Bare Paulus var den som Gud brukte til å gi evangeliet til oss hedninger. Peter ble bare brukt til å tale dette til jødene, innen Israels grenser. Han ble aldri noen 'Verdens-

evangelist', slik mange pinse-karismatikere vil ha det til.

Dermed har Bibelen gitt oss et geografisk perspektiv som vi bør merke oss nøye.

HVOR DEN ENKELTE APOSTEL BEFANT SEG I FORHOLD TIL DERES SKRIV

Apostelgjerningene samt skriv fra eksempelvis Peter mot eksempelvis Paulus, gir oss et visst perspektiv over tiden da evangeliet ble til. Paulus satt ikke på sitt 'kontor' verken i hjembyen Tarsus i nåværende sydlige Tyrkia, eller i et hus i Jerusalem – nei, han satt fengslet i Roma (i den annen fengsling etter å ha blitt frikjent av Nero) i år 63-67. Historikere peker på at han satt i Carcere Mamertino fengselet i Roma, og som ennå står der som et grelt museum om skyggesiden av det romerske imperiet.

Det var på grunn av at han var blitt fengslet igjen, han skrev i Ef. 3, 1 at han var fange - «..jeg, Paulus, som er blitt Jesu Kristi fange for deres skyld, **dere hedninger...**». Mens i den tiden han ankom Roma under varetekt i lenker år 60, og leide husrom å bo i (ikke fengsel!) så sa han til det jødiske Sanhedrin rådet i Apg. 28, 20:

«Av denne grunn (at han anket sin sak til keiseren) har jeg da bedt dere hit for å møte dere og for å tale med dere. **For det er for Israels håps skyld jeg bærer denne lenke.**»

Vi har dermed enda en kontrast å ta hensyn til: I Roma år 60 var Paulus i tjeneste ikke for oss hedninger, men for Israel. Nemlig han forkynte fremdeles om Jesus og det lovte tusenårige kongeriket som skulle bli etablert ved Jesu gjenkomst, idet at Israel først hadde omvendt seg til ham. Roma var blitt siste skanse for Israel til å få Jesus tilbake fra himmelen og det lovte kongeriket etablert i Israel.

Men to år etterpå, i år 63 mens han var blitt fengslet i Roma...han oppgir ikke hvorfor romerne hadde gjort dette...så peker han bare på at han var blitt gjort til en fange under Kristus, for å kunne forkynde et nådeevangelium til oss hedninger. Her ser vi et kart der Paulus sitt budskap fikk slå røtter, tekst/navn er på engelsk.

Med andre ord: Israel og jødene var gitt opp av Gud! De var ansett fra dette tidspunktet å være falne bort fra Gud som nasjon, og ble i hans øyne satt ned et hakk, til bare deretter å regnes som én blant alle andre nasjoner. Det var ikke lenger 'Jøde først, så greker' – Rom. 1, 16.

I flere teologiske kretser, samt innen historiker forumene, er det blitt sagt:

'Dersom ikke Paulus hadde forkynt fram det nye nådeevangeliet som ses i Efeserne/Kolosserne, så ville kristenheten ikke eksistert slik vi nå kjenner den. Det hadde strandet alt sammen idet historien om og læren om Kristus og hans korsdød for synden hadde dødd ut...som offer for en liten jødisk sekt i Jerusalem og Judea'.

Bokstavelig talt: Israels utslettelse i år 70 hadde blitt et banesår for den kristne evangelie-tanken.

Men Gud visste at Israel ville svikte og Kristus bli frastøtt, og det var derfor et geni-trekk av Herren å se til at Paulus ble sendt UT AV ISRAEL og dermed bort fra den kommende ødeleggelsen, og han havnet i klørne på den makten som Gud i år 70 sendte imot et Kristus-fornektende Israel, det romerske keiserriket.

Paulus måtte late livet som fange av keiseren, men nådeevangeliet ble åpenbart for hele verden...det kunne ikke bli ødelagt eller somlet bort...og fra fengsels-cellen spredte Paulus dette fantastiske frelsesbudskapet ut ved hjelp fra 9 navngitte medhjelpere, samt en rekke troende som ikke nevnes ved navn, og hans to skriv til menigheten – Efeserne/Kolosserne – er dermed selve erke-bibelen for oss nådefrelste kristne i all ettertid. Historikere antar at Paulus ble henrettet under falske anklager i år 67 e. Kr. under Neros vanstyre. Det hører med til historien at Nero foretok masse-arrestasjoner av mange tenkte motstandere, deriblant de kristne, og gav disse skylda for den store bybrannen i 64. Dette er det laget dramatiserte dokumentar filmer om som er sendt på TV i de fleste siviliserte land i verden.

Flott å ha hele Bibelen som bok, med all dens historikk og annet, men takk Gud, der finner vi de to menighets-epistlene som har overordnet troslære for oss kristne i dag.

Det er også nær sannheten at Paulus sitt nådeevangelium ALDRI ble forkynt innen Israel i tiden før dets ødeleggelse. De hadde bare de tolv apostlers budskap om et kongerike og en gjenreisning av Israel med Jesus som konge (Apg. 2 og 3 der Peter er meget tydelig på dette).

Paulus måtte faktisk flykte i all hast, under romernes varetekt og beskyttelse, i et stort oppbud midt på natten under pinsefeiringen i år 58, etter å ha blitt forsøkt myrdet av den hatefulle jødiske mobben på tempel området, Apg. 23, 23:

«...la 200 soldater holde seg klar til å dra til Cæsarea fra den tredje time på natten, sammen med 70 hestfolk og 200 skyttere». Et gedigent oppbud på 470 hardbarkede romerske krigere! Paulus må virkelig ha vært en viktig person.

Jesus hadde talt til Paulus om å sende ham som et vitne til Sanhedrin rådet i Roma, og nå hadde turen startet. Ved å sende bort Paulus slik, ble dette også et tegn på at Guds tålmodighet med den vantro nasjonen var i ferd med å ta slutt! (Apg. 23, 11 like etter Paulus hadde talt til

Sanhedrin rådet i Jerusalem, stod Jesus i rommet hans: □
«..Vær frimodig! Likesom du har vitnet om meg i Jerusalem, slik skal du også vitne i Rom.»)

Med andre ord, Paulus, som nettopp hadde vitnet i Sanhedrin i Jerusalem, han skulle også stå for Sanhedrin i Rom – som et siste forsøk på å omvende det nasjonale religiøse Israel. Det ble Herrens ultimatum til nasjonen.

DET GEOGRAFISKE ELEMENT I DETTE VAR OGSÅ MED
DA GUD ÅPENBARTE 'HEMMELIGHETEN'

Vi trenger ikke være genier for å forstå at Gud i sin tur og orden lot 'søple' hele Mose loven og alle forordningene i denne, da han hadde støtt Israel bort fra seg på grunn av deres vantro. Nå var det slutt! Mose loven hadde dermed ingen 'klienter' – den var jo bare tilskrevet og anvendt på Israel og ikke på hedningeverden. Rom. 2, 14 sier at hedninger ikke hadde loven. □□ Bilde: Roma og Tiber.

Jeg ser på Internett (andre kristne predikanter som har egne nettsider) at det jamres over at en og annen kjendis-predikant sier at 'Mose lov er ikke□□ lenger□□ gyldig' – og det ropes da at vedkommende er falsklærer. Men slike som holder på med dette tøyset...har ingen forståelse for Bibelen overhodet. De er totale rotebøtter og useriøse kverulanter. Paulus skrev Ef. 2, 14-15 om Mose lovens kasting/avskaffelse...og forklarer samtidig at ved dette så skapte Kristus menigheten, 'Ett nytt menneske'. Kan dette sies tydeligere?

Da Gud lot Paulus bli budbæreren med det nye nådeevangeliet, så åpenbarte han dette og fikk ham til å skrive dette ned.

Det hadde vært en□□ *hemmelighet*,□□ og da Paulus fikk det så skjønnte han at dette var noe helt nytt: Mose lov og bud var kastet bort, idet Kristus lot det korsfestes med ham, for dermed å□□ *danne grunnlaget*□□ for en helt ny frelsesforsamling kalt 'Ett nytt menneske' – Ef. 2, 14-15:

«For han er vår fred, han som gjorde de to til ett, og brøt ned det gjerde som skilte dem, fiendskapet. 15: da han ved sitt kjød□□ **avskaffet den lov som kom med bud og forskrifter.**□□ **Dette gjorde han for i seg selv å skape de to til ett nytt menneske og slik□□ stifte fred.»**

Gud ventet med denne åpenbaring til ETTER AT ISRAEL VAR FALT FRA GUD som nasjon. Selv om det var på korset i år 28 at Kristus tok dette på seg, så holdt Gud det tilbake□□ *inntil det var rett tid*□□ til å åpenbare denne bibelsannhet. Det var derfor□□ at Mose lov og bud var gyldig i hele den regulære aposteltiden...selv om loven ble korsfestet allerede da Jesus hang på korset i år 28. Men i år 63, hele 35 år etter Jesu korsfestelse, ble denne delen av korsfestelsens betydning gjort kjent for Paulus. Herren selv talte med sin

tjener.

Dette verket av Kristus skjedd i **Jerusalem**, men ble ikke gjort kjent før Paulus var i fengsel i **Roma** år 63.

Her er Ef. 3, 1-9 der vi får en god **deklarasjon** om denne **hemmeligheten** som ligger bak tidshusholdningen med nådeevangeliet:

«Derfor bøyer jeg mine knær, jeg, Paulus, som er blitt Jesu Kristi fange for deres skyld, dere hedninger – 2: så sant dere har hørt om husholderoppdraget med Guds nåde, det som er gitt meg for dere. 3: Ved åpenbaring har han kunngjort for meg mysteriet, slik jeg ovenfor har skrevet med få ord. 4: Når dere leser det, vil dere kjenne min innsikt i Kristus-mysteriet. 5: Det var ikke i tidligere tidsaldre gjort kjent for menneskenes barn slik som den nå er blitt åpenbart for hans hellige apostler og profeter ved Ånden: 6: At hedningene er medarvinger, de hører med til legemet, og de har del i løftet i Kristus Jesus ved evangeliet. 7: For dette evangelium er jeg blitt tjener i kraft av den Guds nådes gave som er gitt meg ved virksomheten av hans kraft. 8: Til meg, den minste av alle de hellige, ble den nåde gitt å forkynne hedningene evangeliet om Kristi uransakelige rikdom, 9: og å opplyse alle om hvordan husholdningen er med dette mysteriet som har vært skjult fra evige tider i Gud, han som skapte alt ved Jesus Kristus».

Nådeevangeliet hadde blitt spredt av Paulus og hans 9 medarbeidere i hele **Lille-Asia** i årene 63-67, men jeg tror at dette fortsatte i de områdene i flere år etter Paulus døde. Mens derimot i **Israel** var det intet slikt budskap. Ingen historikere og bibelgranskere har så vidt jeg kjenner til funnet beviser for at Paulus' evangelium fant veien dit før ødeleggelsen i år 70. Guds vrede var så opptent imot denne vantro nasjonen, som hadde forfulgt og drept Herrens utsendinger gjennom 35 år, at han ikke engang lot Paulus' nådeevangelium komme dem for øret! Gud hadde bokstavelig talt vendt seg til oss hedninger, demonstrert ved at nådeevangeliet spredte seg og blomstret i Lille-Asia over 20 år før noen fikk lese de fire evangeliens historikk. Og så skal kristne villfarne tullebøtter drive på med det gnålet om evangeliens historikk brukt som en troslære for menigheten...!!?? Det er jo totalt bananas. Vi kan da ikke ha jødisk historikk som troslære i menigheten. Da drar man jo med seg Mose lov og bud og alt annet jødisk, og skyver ut den frie nådens evangelium gitt oss av Paulus. Og det er jo dette som er blitt gjort også. Man har undertrykt nådeevangeliet, og fremmet **mirakel-delen** av de fire evangelier som om dette skulle gjelde i menighetens tid. Det må jo bare gå riv ruskende galt!

Det er betegnende at Paulus' nådeevangelium var spredt rundt 20 år før noen kunne lese de fire evangeliene!

Det var Paulus, og ikke Peter og de elleve, som fikk evangeliet ut i verden. Det er også dermed **Paulus' framstilling av Jesus i himmelsk herlighet ved sin Fars høyre hånd som vi skal ha for øye**, og ikke hans jordiske

tjeneste før korsfestelsen. Den blir bare ren historikk. Men hos Paulus er det snakk om troslæren for menigheten.

Gracepano.com

ISRAELS OPPRØR MOT ROM 66-70 E. KR.
JAN LILLEBY

I flere av mine bøker og artikler har jeg nevnt en del om Israels skjebnesvangre opprør mot Romerriket, men oftest uten å gi noen fullt uttømmende historikk.

Jeg har stort sett bare henvist til Flavius Josefus' bokverk «Jødernes Krig». Men derfor fant jeg nå å ville utdype bedre det som den gang førte til Israels utslettelse som nasjon. Jeg har benyttet meg av flere kilder for å kunne finne fram de viktigste opplysningene.

□□□□ Innen jødedommen har man i mange miljøer holdt på oppfatningen at jødene ble offer for Roms hat og hevn og maktsyke. Bare Rom skal ha skylda for katastrofen. De vil aller helst fremstå som 'Uskyldige ofre for et keiserrike besatt av maktgalskap' – mere enn å tilstå at det var jødene selv som startet et opprør mot den romerske overmakten, vel vitende om hva som sannsynligvis ville bli utfallet: Total ødeleggelse.

Ser vi etter i de fire evangelier, finner vi at Jesus Kristus visste om at nasjonen ville bli ødelagt, dersom de ikke tok imot ham som deres Messias!

Alle kristne har vel lest Matteus-evangeliet, og erindrer lett hva Jesus sa i Matt. 23, 37-39:

«Jerusalem, Jerusalem! Du som slår i hjel profetene og steiner dem som er sendt til deg! Hvor ofte jeg ville samle dine barn, som en høne samler kyllingene sine under vingene. Men dere ville ikke.» - **Se, huset deres skal bli liggende øde!** - For jeg sier dere: Fra nå av skal dere ikke se meg før dere sier: Velsignet være han som kommer i Herrens navn!»

Altså: Jerusalem skulle bli ødelagt...huset deres skal bli

liggende øde...uten folk som bor i dem. □□ Dette er eksakt hva historien vitner om.

DEN ULMENDE MISNØYEN I FOLKET

Ikke alle jøder aksepterte Herodes' regime. Fariseerne var det partiet som mest støttet □□ *selotene* □□ (kniv terrorister) – fordi de var veldig imot Herodes' styre, som jo gav åpning for hellenismens inntog i den jødiske nasjonen og dermed truet den jødiske/mosaiske religion. Romerne hadde uvitende gitt næring til □□ et klasseskille i den jødiske religion som kom frem under regimet til Selevkideriket. □□ (Selevkidene er navnet på □□ **en herskerslekt som i hellenistisk tid var herskere over store deler av Midtøsten**. Deres stamfar, Selevkos 1 Nikator, var en av Aleksander den □□ stores generaler. Etter Aleksanders død i 323 fvt.)

Den inngrodde korrupsjon i □□ *senator styrte utnevnelser* □□ av romerske prokuratorer ble overført til de lokale jødiske og ikke-jødiske autoritetene. De ignorerte jødernes tilstand/holdninger/skikker. Det meste □□ av fortjenesten som kom av salg av varer på markedet i Jerusalem, gikk ikke inn i den judeiske økonomi, - i stedet gikk dette rett til eliten, og dermed bidro dette til å gjøre den vanlige jødiske befolkningen forarget og misfornøyd.

I følge Josefus, så var det □□ *tåpeligheten* □□ til de romerske guvernørene og prokuratorerne som var hovedårsaken til jødernes store misnøye. Forskjellsbehandlingen hos disse reflekterte den brutale hersker makten hos de romerske keiserne. Da Pontius Pilatus ble valgt ut som prokurator □□ i Judea i år 27 e. Kr., var således forholdet mellom den vanlige jødiske mann og kvinne og romerne ganske så frynsete og oppslitt. Pilatus viste samme respektløshet for det jødiske folket som keiser Tiberius, og var snar til å bringe fram den nye kultus (med å sette opp byster av keiseren over alt) for å prøve å forskyve vekk den jødiske religion i området.

I år 64 e. Kr. var det Gessius Florus som var prokurator i Judea. Han overtok etter Albinus som hadde kommet opp fra Aleksandria etter at prokurator Festus døde av sykdom. Florus var den mest korruperte og brutale romerske over herre i Judea noensinne. Han regnes også som den politisk □□ *mest inkompetente* □□ – han hadde samme forakt for jødene som Pilatus, men var helt blottlagt for politisk smartness og plantenkning; han var plump og hensynsløs.

FLORUS BLE TENNPLUGGEN SOM FYRTE AV OPPRØRET

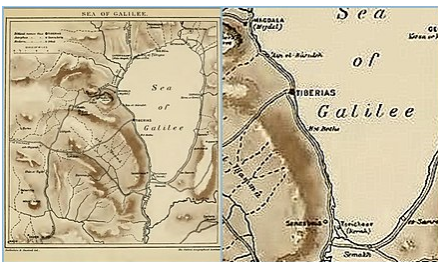
Det kunstige klasseskillet, korrupsjonen hos både de lokales og senatets representanter i området, og den nå løpske misnøyen/forakten for det jødiske folket fyrte av et opprør □□ i Cæsarea i år 66 e. Kr.

Det var selotene (kniv-terroristene) – en gjeng av disse anti-hellenister og anti-elite jøder, som gjøv løs mot de romersk støttede elite-grekerne som hadde befolket området der ved kysten.

Gessius Florus, i sitt ubeherskede sinne og i hevnlyst, dro med sin hæravdeling opp til Jerusalem der de plyndret tempelet for penger og annet, for å fremme keiser-kulten (det var Nero som hersket da) og reiste flere statuer i byen av ham selv og av keiseren. Dette gjorde jødene avsyndige av raseri. Tempelet var ikke bare senter for det religiøse og sosiale liv for dem, men var regnet som et tegn/symbol på at Gud var hos dem – i deres hellige by. Da Florus slik hadde plyndret tempelet og beordret innbyggerne der til å underlegge seg hans form for polyteisme (fler-guder), så var dette den mest fornærmelige handling imot den jødiske religion. Det ble oppstarten til en rekke tilfeldige angrep mot romerne over hele Judea, særlig de nordlige tettstedene (nær de nåværende Golan åsene). Og i Nabata i samme området. I sistnevnte klarte opprørere å fjerne de romerske offiserene som styrte.

OPPRØRET FÅR MER OG MER SPREDNING

Som respons til denne jødiske seieren i Nabata, så slo legionen i Syria seg sammen med romerne i nabo byen Skytia, og de prøvde å kvele opprøret der. De syriske romerne klarte å ta over store områder i nordre Judea og i Galilea som hadde gjort opprør mot Rom – uten for store anstrengelser. Men romerne hadde spredt sine styrker for mye utover og fortynnet dermed sitt overtak, og de ble overmannet i bakholds-angrep nær kysten av Judea i slaget ved Ben-Horon. Dette ble regnet som en stor seier for opprørerne. De syriske romer-legionærene flyktet fra sine utposter tilbake til Syria.

Keiser Nero ble meget sint over framgangen til disse opprørerne, sendte sin general, Vespasian, med en stor hærstyrke for å knuse opprørs-styrkene og straffe innbyggerne i Judea provinsen.

Vespasian og hans sønn Titus fikk med enda flere romerske hærstyrker, og de drepte nesten alle opprørere i regionene Cæsarea og nordre Galilea. Omtrent 10 000 jøder ble drept eller sendt inn i slaveri.

ISRAELS OG JERUSALEMS UNDERGANG 70 E. Kr.

De overlevende jødiske opprørerne flyktet fra Cæsarea opp til Jerusalem; der hadde jødene sluttet å betale tempel-skatt, og de drepte enhver romersk soldat som var stasjonert der.

Selotene overkjørte den romerske hær avdeling fra Jerusalem. Dette var en oppmuntrende seier for det jødiske folket –

samtidig som antall seloter i byen økte i antall. Denne form for jødisk overtak mot romerne ble kortvarig.

I løpet av år 67, hadde Vespasian og Titus med sine styrker tatt tilbake hele Judea og drept alle overlevende opprørere. De jødiske festningsverkene ved Jodapata, etter en beleiring på 47 dager, kom igjen under romersk kontroll. Og nå marsjerte de mot Jerusalem.

De jødiske ledernes positive perspektiv, hovedsakelig saddukeerne i Jerusalem, hadde skiftet fra lettelse...over til panikk! De visste nå at opprøret ville ikke bli noen suksess på lenge enda, og de ba selotene å overgi seg uten motstand, for å spare så mange jødiske liv som mulig. Men selotene nektet.

På grunn av denne hendelsen er det at saddukeernes klasse ble utslettet, av jødene selv. De antok at overgivelse ville komme dersom de mer moderate jødiske ledere vant fram overfor mannen i□□ gata. Derfor, for å statuere et eksempel, så tok selotene og de fanatiske sikarene i samlet hop – og drepte dem offentlig og hang opp deres kroppar slik at alle kunne se hva som ville skje med slike som prøvde å tale om forsoning med romerne. De moderate□□ lederne i □□ Jerusalem ved starten av opprøret i 66 hadde alle blitt drept innen 68, og ikke en eneste var drept ved romernes hender.

Kort tid før beleiringen av Jerusalem, brøt det ut en borgerkrig i Roma. Vespasian ble den nye keiseren i 69 e. Kr., og Titus, nest-kommanderende i krigen, tok ledelsen av hæren. Romerne stod nå ved Jerusalems porter i år 70 og hadde beleiret dem helt.

Når da panikken helt hadde grepet dem, var det ingen vei tilbake. Selv om selotene ville prøve å vinne, visste de at en strøm av ulike meninger om situasjonen innen de jødiske opprørerne, var et hinder for at selotene kunne ha ledelsen i Jerusalem. De ønsket total krig i stedet for en krig som ville føre til forhandlinger slik noen hadde planlagt. Johannes av Giskala, lederen av selotene, besluttet å engasjere hele befolkningen i krigen – ved å brenne avlinger□□ og tørrmat, som saddukeerne og fariseerne hadde lagret opp for å takle beleiringen fra Rom.

Dette virket opptil en viss grad. I henhold til Josefus, så var det nesten en□□ million mennesker (menn, kvinner, barn!) som ville gå i forsvar for byen. Det hadde også katastrofale følger: Byens innbyggere og soldatene sultet, og mange led av underernæring.

Ettersom dagene gikk, innså den romerske hær at den eneste mulighet til å erobre byen var å sette opp leir utenfor murene. Det gjaldt å sloss på kortest mulig avstand. Alle som forsøkte å rømme fra byen, ble korsfestet eller spikret på en oppsatt vegg som vendte mot byen. Vetteskremte, så visste nå den jødiske befolkningen bakenfor□□ murene at de måtte enten sloss eller løpe en høy risiko for å bli drept på den mest nedverdiggende måten en kunne tenke seg.

DET ENDELIGE SLAGET MOT JERUSALEM
SØNDAG 10. SEPTEMBER ÅR 70

Etter syv måneders tett kamp der romerne stod like utenfor murene, klarte de å slå en bresje i muren. Sommeren år 70 strømmet romerhæren inn i byen. Dette skjedde på den selvsamme kalenderdag som Babylons hær i 586 f. Kr. hadde tatt Jerusalem, søndag den 10. september etter vår kalender. Den overlegne romerhæren viste sin styrke ved å tvinge selotene til å sloss i byens gater. Romerne ødela og brente byen og slo ned og drepte opprørerne for fote.

Selotene og sikari-fanatikerne tok tilflukt i tempelet. Den romerske legion, satte fyr på bygningen. Stedet som hadde gitt tusener av jøder håp ble ødelagt. Gud, slik det kunne se ut, var ikke lenger 'tilstede' i byen. Dette var det mest ødeleggende slaget imot Judea. Resten av byen ble plyndret og brent ned like etter at tempelet var ødelagt. Romerne knuste den resterende motstanden fra opprørerne, og byen ble fullstendig tatt under romersk kontroll igjen.

Josefus hevdet at over en million jøder ble drept. Jødiske folk ble solgt som slaver og mange ble tatt til Roma. 70 000 jødiske slaver ble satt til å bygge Colosseum arena. I Judea var tempelet helt lagt flatt til jorden – som Jesus profeterte, det ble ikke levnet sten på sten. Det ble aldri gjenoppbygd senere i historien. Dette førte til, i sin tur, at det oppsto en ny type jødisk religion: Den Rabbinske Judaismen, som historikerne kaller det. Det var heretter Rabbinerne som kom i ledelsen, i det de tok over for det embete som tidligere bare Ypperste Presten innehadde. Synagogen ble dermed senter for jødisk liv og kultur, og med diasporaen (landflyktigheten) ble det Toraen (de fem Mose bøkene) som ble den mest verdifulle kilden for det jødiske folket.

I vår tid har Israels innbyggere en overvekt på 80 prosent tilhengere til Talmud, som er landets religion. Talmud er fariseer-klassens tolkninger av Toraen for det meste. Dessverre hører det med til bildet, at en finner Jesus bespottet og hånet i Talmud, som en som brenner/koker i evig pine i ekskrementer. Og han er en uekte sønn mellom Miriam (Maria) og en romersk centurion!

Med andre ord, Jesus blir spottet og trampet på av hoveddelen av dagens jødedom, ja, han blir forbannet av disse.

Var det ikke Jesus som sa: «Heretter skal dere ikke se meg før dere sier, Velsignet er ham som kommer i Herrens navn» - han siterte fra Salme 118, påskesalmen i jødedommen. Jeg vil avslutte min historikk om Israels store fall og

ødeleggelsen i år 70, med å sitere fra Jesu kjente profetiske lignelse om «Kongens Utsendinger» i Matt. 22, 2-7. □□ Det tradisjonelle er å kalle lignelsen for 'Kongesønnens Bryllup' – men i effekt så er dette vektlagt mot□□ de tjenerne som ble sendt ut for å innby til bryllupet, - nemlig APOSTLENE:

«Jesus tok igjen til orde og talte til dem i lignelser. Han sa:

2 Himlenes rike er å ligne med en konge som gjorde bryllup for sønnen sin.

3 Han sendte tjenerne sine ut for å kalle de□□ innbudte til bryllupet. Men de ville ikke komme.

4 Da sendte han andre tjenere ut, og sa: Si til de innbudte: Se, jeg har gjort i stand mitt måltid, oksene og gjøfeet er slaktet, og alt er ferdig. Kom til bryllupet!

5 Men de brydde seg ikke om det og gikk□□ sin vei, en til sin åker, og en til sin handel.

6 Men andre la hånd på tjenerne hans, de mishandlet dem og slo dem i hjel.

7 Da ble kongen harm, han sendte ut sine krigshærer og drepte disse morderne og satte ild på byen deres».

Blant tilhørerne da Jesus talte dette, befant seg mange fariseere/saddukeere – hans svorne motstandere. De ble rasende, for de skjønnte at han talte om dem.

Med hensikt framhever jeg vers 6 og 7, for der finner vi ødeleggelsen av Jerusalem og ergo derfor også Israel i det samme.

Tjenerne var apostlene og kongen var Jesus (han var både Sønn og konge) – og apostlene ble forfulgt, plaget og drept. Jakob ble drept av Herodes Agrippa I i år cirka 44. Apg. 12, 1-3 sier følgende:

«På denne tid la kong Herodes hånd på noen av menigheten og □ **mishandlet dem (dette innebar pisking og fengsling)**. □□ 2: Jakob, Johannes' bror, drepte han med sverd (han utførte drapet selv). 3: Og da Herodes så at det var til glede for jødene, gikk han videre og grep også Peter. Det var i de usyrede brøds dager.»

Kongen□□ gjorde dette altså i en□□ **høytid da det var mange folk i Jerusalem**. Ikke bare drap, men flere av de andre brødrene i apostel-miljøet ble fengslet og pisket. Dette var cirka 16 år etter pinsedag i Apg. 2.

I år 44 – da Herodes holdt sin tale til sine politiske uvenner, folkene fra Tyrus og Sidon, mens han bodde i Cæsarea, - fordi de ba ham om å gjenåpne forbindelsen til Judea pga. varehandelen de var avhengige av – gjorde denne onde Agrippa I en gedigen dødssynd helt offentlig, vi leser

Apg. 12, 21-23:

«På en fastsatt dag kledde så Herodes seg i kongelig skrud. Han satte seg på sin trone og holdt en tale til dem. 22: Folkemengden ropte: Dette er Guds røst, ikke et menneskes! 23: Straks slo en Herrens engel ham, fordi han ikke gav Gud æren. Han ble fortært av ormer (innvollsorm) og døde.»

Historikere fastslår at Herodes Agrippa I døde i år 44, og ble erstattet med Agrippa II, han som tok Paulus i forhør, Apg. 26.

Jesu ord var sanne...de forfulgte og drepte hans utsendinger, for hvilket Guds vrede skulle komme over nasjonen og Jerusalem bli brent ned. Men ikke helt ennå. Flere av utsendingene skulle bli drept og plaget.

Slik som det skjedde i hht. Flavius Josefus, fortalt i hans bokverk. Det hadde seg slik at mens Paulus var i Roma i ankesaken innfor Nero (år 60-62) ble Festus syk. Han dro til Roma i 63 og han ble ikke frisk men døde etterpå...omkring 64.

Festus' fravær fra sin stilling som prokurator i Judea skapte et kortvarig vakuum, der ingen leder fra Roma kunne holde oppsyn med hva prestene i tempelet foretok seg. De var jo underlagt prokuratorers myndighet og kunne ikke straffe-forfølge noen uten at han hadde gitt tillatelse til det. Slik vi også kan se i saken mot Jesus da Pontius Pilatus var prokurator. Han var den som bestemte og hadde det siste ordet i enhver sak.

Det var Ananias II (han som fikk Paulus slått i ansiktet, se Apg. 23, 1-3) som var ypperste-prest da Festus døde. Han var av saddukeer klassen, og hadde overtatt embetet fra Josefus Ben Camydus.

Nero fikk sendt bud til sin leder i Aleksandria, Egypt, nemlig **Luceius Albinus**, for å la ham ta plassen etter Festus. Men det ble altså et tidsrom/vakuum i dette skiftet, og dermed gav Ananias II seg inn på å ta livet av Jakob, leder av Jerusalem forsamlingen (og Herrens bror!) samt de eldste-lederne som var med Jakob. Han fikk dem innfor Sanhedrin rådet og dømte dem til døden ved steining. Da gjorde denne illgjerningen at det toppet seg hos Gud, og han gav opp Israel for at de skulle bli ødelagt slik Jesus hadde advart om i Matt. 22. Forsamlingen ble delvis oppløst da mange flyktet. En legende oppsto om dette, og det er uvisst om den er helt sann, men det påstås i denne legenden at de flyktet opp til Pella i Dekapolis provinsen.

Luceius Albinus fikk jo vite om dette ulovlige inngrepet fra Ananias II og i sinne over dette fikk han avsatt ham fra preste-embetet ved å skrive til Agrippa II. En delegasjon hadde kommet ridende fra Jerusalem og møtt Albinus halvveis på reisen opp fra Aleksandria og gitt ham den grelle nyheten, sier historikerne.

Paulus var da i Roma og hadde akkurat skrevet Efeserbrevet og Kolosserbrevet der han erklærer en **ny tidshusholdning**, den med Guds nåde for hele verdens folk og ikke lenger bare for jøder; og at Mose lov med bud og forskrifter nå er avskaffet/kastet bort for godt! Ef. 2, 14-15. Da begynte tiden med nådeevangeliet slik vi kjenner fra Paulus, hedningenes apostel.

I Apostelgjerningenes tid er det **dermed historisk bevist og godtgjort**, at alt som da foregikk hadde å gjøre med Israel og løftet om at de skulle bli et tusenårig kongerike med Jesus som deres konge på Sion. Jesus profeterte jo om disse drapene og forfølgelsene av 'Kongens utsendinger' (jødenes konge!) og som pågikk i HELE Apostelgjerningenes historie. Og i denne perioden var også Mose lov intakt sammen med Den nye Pakt til Israel, Hebr. 8-9. Menighetens tid med det frie nådeevangelium *fant* ikke i tiden med Apostelgjerningene. Bare Paulus ble betrodd dette, og da ikke før Israel var falt ifra Gud slik vi her lærer.

Menigheten har ikke Jesus som konge. Vi har Jesus som Hode for menigheten, som er hans legeme, kalt av Paulus for 'Ett nytt menneske', Ef. 2, 15. Dette nye menneske ble til ved at Kristus fjernet Mose lov ved sin død på korset, og skapte fred slik at jøde og hedning ved troen nå er uten skille, de er likestilt. Men i aposteltiden var det 'Jøde først, så greker' (Rom. 1, 16).

Paulus ble **siste skanse for Israel** da han konfronterte Sanhedrin i Roma i år 60 etter å ha overlevd skipbruddet på Malta, Apg. 27-28. Men heller ikke de ville virkelig (som en enhet) omvende seg til tro på Jesus som Messias. Dette lagt sammen med de stygge drapene i Jerusalem i år 64, gjorde at Gud sa stopp. Israel *falt fra* som en nasjon for Gud, og i den mørke horisonten var dommen over dem på vei til å fullbyrdes. De endte i en katastrofe av dimensjoner, ja så til de grader at de faktisk ble sendt til Egypt som slaver, flere tusen av dem, og oppfylte 5. Mos. 28, 68 og som nevnes av Josefus i hans bokverk om «Jødenes Krig». Slavemarkedet i Aleksandria kollapset som følge av dette, og ingen ville kjøpe!

Per dags dato befinner Israel seg i akkurat samme status: De er *falne* fra deres Gud...ja i snart 2000 år har det vært slik. De vil ikke høre på Herren, ikke høre på kristenheten og dens vitnesbyrd i nådeevangeliet, og de tviholder på en falsk religion, Talmud, der Jesus spottes og baktales på det verste. Det hele er så trist.

Derfor må Gud sende den store trengselstiden over landet, for å betvinge dem til å vende seg til ham...profetert av Jeremia 30, 7 – der han kalte dette for «..en trengselstid er det for Jacob, men han skal bli frelst fra den.»

Jesus gjentok Jeremia-profetien i Matt. 24,21: «For da skal det bli en trengsel så stor som det ikke har vært fra

verdens begynnelse inntil nå, og heller ikke mer skal bli!»

DU ER ALLEREDE VELSIGNET AV GUD SOM EN TROENDE KRISTEN!

JAN LILLEBY

□□□□ Ofte□□ så oppfører vi kristne oss som en person som skal ut og handle matvarer.

Men som ikke har□□ sjekket godt nok□□ i□□ sitt eget kjøleskap og frys først.

Når han så kommer hjem etter handleturen på supermarkedet, og åpner skapdører for å legge inn matvarene, så får han et lite sjokk: Men i all verden! □□ Jeg trodde jeg var tom for brød...og her har jeg ennå halv-annet brød igjen urørt!? □□ Og så sjekker han videre: Jammen har jeg glemt å sjekke melk og juice, - jeg har ennå□□ mer enn nok□□ av dette i skapet.□□

Og her kom han drassende med brød, melk og juice...og hva annet det enn måtte være, og så har han□□ mer enn nok□□ av dette fra før!

Joda, - jeg setter det litt på spissen.

Men er det noen der ute som kjenner seg igjen i dette?

For dette bildet er lett overførbart på oss som kristne, dersom vi er slike som ikke har 'sjekket godt nok i skapet' – før vi drar på handletur, i bibelsk□□ forstand!

STREVVET MED Å BLI 'VELSIGNET AV GUD' ER HELT FORFEILET

Man møter, dessverre, mye falsk/misforstått forkynnelse fra kristne talerstoler og ikke minst kristne TV-kanaler, der man får høre:□□ «Om du gir av dine midler til vår virksomhet, så skal Gud□□ velsigne deg mangfoldig tilbake. Du kan 'så inn' dine penger i vår virksomhet og Gud skal gi deg velsignelser tilbake.»□□ Dette og liknende forespeiling av ekstra velsignelser fra Gud loves over en lav terskel i vår tid.

Og de som□□ lettest lar seg lure□□ av slik snik-forkynnelse er de som er lite kjent i Bibelens ord. De har glemt (eventuelt aldri gjort seg kjent i Bibelen) å se etter i sine skap om de har varene...før de drar på handletur.

De lures på to måter i ett og samme grep: De fristes av åndelig havesyke...å Gud jeg vil ha mere TIL MEG SELV; og i tillegg, de prøver å døyve samvittigheten med å i samme handling 'gi til trengende' slik at de eventuelt kan få høre evangeliet. Løfter om større velsignelser dersom du bare gir inn penger til en sak får gjenhør hos mange kristne slik at de gripes av lyst etter MERE. Dessverre, slik går det fordi vi har arvet Adams syndenatur. Vi blir frelst fra den ved Guds nåde i Kristus, men vi makter ikke å leve syndefritt, gjør vi vel?

Bibelens ord er fullt med henvisninger til at vi troende kristne under nådeevangeliet fra Paulus, er allerede velsignet av Gud – Jesu Kristi Far. Våre åndelige skap er allerede fylt med alle ting Gud har velsignet oss med, i overført betydning.. ting av himmelsk kvalitet og evig varighet.

La oss se på innholdet i skapet som Gud har fylt opp for oss:

EFESER BREVET 1, 3 GÅR RETT PÅ SAK

(Norsk Bibel 1988) «Løvet være Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, han som har velsignet oss med all åndelig velsignelse i himmelen i Kristus.»

Bare dette ene verset, skrevet av Guds apostel til oss hedninger, Paulus, inneholder en sterk korreks til falsk 'velsignelses-forkynnelse' slik jeg nevnte ovenfor.

På den ene siden sier apostelen at vi ER VELSIGNET. Men på den annen side, vi er dermed IKKE VELSIGNET MED PENGER/VELSTAND/JØRDISK GODS OG GULL. Vi er velsignet med noe som ligger på et mye høyere og mer gloriøst plan enn dette vi strever med her på jord: MED ALL ÅNDELIG VELSIGNELSE I HIMMELEN I KRISTUS.

En helt annen sak er det at i et relativt velstående land, slik som Norge, har de fleste en alminnelig velstand.

Ikke direkte søkkrike, men man har alt man trenger til stort sett. Dette til tross for at det i dette bildet finnes flere forskjeller og varianter. Tenkt deg en situasjon dersom Paulus kom gående på Karl Johan en lørdags formiddag i vår tid, og kommer forbi en gate-tigger som ber om penger. Ville da Paulus ropt til ham: «Nei så menn om du får noe av meg! Du får nøyes med det du har!» ? Selvsagt ikke. Hans formaning om nøysomhet var aldri rettet mot lutfattige, men mot oss som normalt faktisk allerede har noe. Alle kan forstå dette. Paulus talte om at når vi allerede har det vi trenger, da skal vi ikke kaste oss inn i en endeløs streben etter stadig mer, mer, mer...!

Trekk pusten dypt nå og ta inn den fulle betydning av Guds Ord om disse ting.

Paulus gav virkelig tyngde til dette ord fra Gud til oss: Han satt ikke på et velordnet og velutstyrt pastor-kontor, i en behagelig skinnstol, kledd i fin daglig dress og slips, med en velfylt lommebok og ditto bank-konto. Nei, han skrev dette lærebrevet (Efeser brevet) fra sin fengselscelle i *Carcere Mamertino* fengselet i Roma i år 63 e. Kr. da han hadde blitt fengslet annen gang. Cellen delte han med en annen kristen, kalt Aristarkus. Hans omgivelser og miserable situasjon som fange av Romermakten, kunne ikke vært mere grell som kontrast til de himmelske velsignelser han skrev om i Efeserbrevet. Men Paulus hørte direkte fra Gud, og skrev til oss alt han hadde fått i budskap om nådefrelsen og hva dette innebar for oss troende.

VIDERE PLASSERER PAULUS OSS I DET HIMMELSKE HOS KRISTUS

De to første kapitlene i Efeserbrevet er nok til å slå oss sanseløse av glede og fortrøstning over den store frelsen vi har fått i troen på Jesus Kristus. Det overgår alt her på jord! Både Efeserne og Kolosserne er åpenbarings-skriv om den nye nådefrelsen gitt til alle mennesker på jord, ved tro på Kristus. Dette som Gud hadde holdt *hemmelig* og skjult i tidligere tider, inntil han åpenbarte dette for Paulus da han var fengslet i Roma (Ef. 3, 1-9; Kol. 1, 25-26).

Ef. 2, 4-9 er helt overveldende:

«Men Gud, som er rik på miskunn, har, på grunn av sin store kjærlighet som han elsket oss med, 5 - gjort oss levende med Kristus, vi som var døde ved våre overtredelser. Av nåde er dere frelst. 6 - Han oppvakte oss med ham og **satte oss med ham i himmelen,** i Kristus Jesus, 7 - for at han i de kommende tider kunne vise sin nådes overveldende rikdom i godhet mot oss i Kristus Jesus. 8 - For av nåde er dere frelst, ved tro. Og dette er ikke av dere selv, det er Guds gave. 9 - Det er ikke av gjerninger, for at ikke noen skal rose seg».

Bare disse få versene fra Efeserbrevet har allerede fortalt oss at vårt 'åndelige skap' er fylt helt opp: **1:** Vi er allerede gitt ALL ÅNDELIG VELSIGNELSE **2:** Vi er allerede satt (forhånds-plassert) MED KRISTUS I HIMMELEN.

Jo, vi befinner oss *fysisk sett her nede på jorden*, men Gud har ved troen gitt oss dette slik Paulus skrev...og vi venter dermed på dette som apostelen pekte mot der framme: **FORLØSNINGENS DAG** – dagen da alt skal virkeliggjøres både **fysisk og åndelig** idet vi tas inn i det himmelske hos Kristus, som nevnt ovenfor, Ef. 4, 30.

Dette framgår slik av Kol. 3, 1-4:

«Er dere da reist opp med Kristus, så søk det som er der oppe, der Kristus sitter ved Guds høyre hånd. **2** - La deres sinn være vendt mot det som er der oppe, ikke mot det som er på jorden. **3** - Dere er jo døde, og deres liv er skjult med Kristus i Gud. **4** - Når Kristus, vårt liv, åpenbares, **da skal også dere åpenbares med ham i herlighet**».

Slutt fra og med nå, med å gi penger til virksomheter som

lover deg jordiske velsignelser i en eller annen form...slik vi dessverre ofte finner blir lovt fra både talerstoler og fra TV stasjoner. Da støtter du faktisk løgn og en forvrengt bibelforståelse. Dette er falske løfter, med falskt håp om jordisk velstand/rikdom/framgang. Du får aldri de velsignelser som de lover deg. Du blir tatt ved nesen, og det noe grundig!□□

Dette har vært og er ennå hovedgrunnlaget innen trosbevegelsens vranglære, såkalt□□ *prosperity gospel...framgangs-teologi*. Slik□□ forkynnelse er helt løsrevet fra Bibelen og finnes ikke i den boken i det hele tatt.□□

Disse falske forkynnerne bruker denne 'gi-penger-til-oss' tiggingen, ikke for at du skal bli velstående. Nei, du kan ved selvsyn se at det er disse falske lærerne som blir 'velsignet' med materiell velstand. De tar av de misjonsmidlene (penger du gav for at de skulle tale evangeliet til andre) for å berike seg selv. Dette skryter de åpenlyst om, og påstår at det er Gud som har velsignet dem. Sannheten er at de har forsynt□□ seg av pengene som den godtroende kristne har gitt inn idet han tenkte at pengene skulle brukes til evangeliets fremme.

Vi må innfinne oss med å ta til oss□□ *den sunne læren*, som ble betrodde hedningenes apostel, Paulus, for oss.

Paulus, i egenskap av å være□□ Guds og Kristi apostel til oss, framsatte ALDRI noe som kunne likne på dette tøvet vi finner fra trosbevegelsen, at dersom vi bare gir nok så skal velsignelser øses over oss her på jord. Bare tanken er frastøtende og en fornærmelse imot Kristus. At troende predikanter kan synke så lavt som til slikt erke vås, er helt utrolig. Det er også utrolig at godtroende kristne svelger slike ting uten å ha et□□ *minimum* av vurderingsevne □ i bibelske ting.□□

Derimot skrev Paulus til troende at de skulle lære å være□□ *fornøyde med det de alt hadde*, og han formante imot□□ *pengekjærlighet*□□ på det sterkeste:

Ef. 5, 5 er helt tydelig:

«For dette vet og skjønner dere at ingen som driver hor eller lever i urenhet,□□ **heller ikke noen som er pengegrisk** □ - han er jo en avgudsdyrker - har arv□□ i Kristi og Guds rike».

Men tilbake til det jeg satte i overskriften på denne artikkelen: Som kristen troende nådefrelst person, så er du □ **allerede velsignet**□□ med alle ting av himmelsk karakter!

Det er dermed□□ *imot Guds Ånd*□□ å etterstrebe mer og mer og mer av□□ denne verdens goder, ved å bruke almisser som en metode til å sikre deg større velstand!

Ef. 4, 30: □□ «Og gjør ikke Guds Hellige Ånd sorg, han som dere har fått som segl (billett) til□□ **forløsningens dag.**»